

UNIVERSUL ȘCOLII

- *Editorial*
- *Evenimente din viața școlii*
- *Opinii*
- *Didactica*
- *Proiecte educaționale*
- *Edi*
- *Noutăți editoriale*
- *Diverse*
- *Informații utile*

EDITURA UNIVERSUL ȘCOLII

a CASEI CORPULUI DIDACTIC ALBA

Alba Iulia, Str. G. Bethlen nr. 7, Cod 510009

Tel. 0258/826147, Fax. 0258/833101

Web: www.ccdab.ro,E-mail: office@ccdab.ro**Director:****Prof. Vasilca Doina Carmen****Redactor șef:** prof. Oros Ligia Elena**Redactori:** prof. Jude Laurențiu, prof. Nandrea Maria, ing. ec. Onișoru Viorica**Colaboratori:** insp. gen. prof. Sandu Cornel
lector univ. dr. Scheau Ioan**Tehnoredactare:** aj. analist programator
Popa Ioan**Corectura:** Prof. Nandrea Maria

© Autorii, conform legislației în vigoare, răspund în fața legii, în ceea ce privește plagiatul sau orice altă formă de atingere a dreptului de autor.

SUMAR

Metode și jocuri pentru dezvoltarea auzului fonematic la copiii cu CES în etapa prescrierii și citirii - Prof. Lațiu Camelia Lucia, Lațiu Ioan	3
Despre formarea online a elevilor și a cadrelor didactice – Prof. Oros Ligia Elena	5
Educația nonformală și educația out door – Prof. Nandrea Maria	6
Cum să sprijinim învățarea prin stabilirea sarcinilor de lucru în funcție de particularitățile individuale din clasă – Prof. Ienei Csilla	10
Studiu – Consilierea- metodă de îmbunătățire a relațiilor dintre școală și familie – Prof. înv. primar Marc Aurica	11
Dinamizarea orelor de limba franceză în mediul online – Prof. Moraru Bianca	15
Importanța educației la vârstele timpurii - Prof. înv. preșcolar Drașovean Silvana	17
Proiect didactic „Renașterea și umanismul” – Prof. Galdău Cosmin	19
Tema săptămânală independentă – Prof. înv. preșcolar Hondola Liliana-Dorina, Potinteu Elena - Cristina	24
Aspecte tradiționale și moderne ale educației – Prof. Bălănoiu Georgiana - Maria	27
Parteneriat școală – comunitate: modalități de sporire duhovnicească a tinerilor prin cultul liturgic și prin activitățile culturale, sociale și sportive – Prof. Brădilă Laura	29
Proiect educațional „Șanse egale la educație pentru toți copiii” – Prof. Ciobanu Daniela	32
Dezvoltarea competențelor cheie – Prof. înv. preșcolar Feurdean Maria - Garofița	35
Educația reușitei școlare – Prof. Țuculete Marinela	36

Predarea disciplinei opționale Geografia Franței în mediul online: o provocare pentru elevi și profesori – Prof. Rusu Sofica	38
Teaching the mental lexicon during the english class – Prof. Ungur Lacrima Mihaela	42
Proiect de activitate integrată „În lumea dinozaurilor” – Prof. învă. preșcolar Apalaghiei Cristina-Gabriela	46
Ne distrăm și învățăm – Prof. învă. preșcolar Bota Delia Mariana, Bălăneanu Monica	60

METODE ȘI JOCURI PENTRU DEZVOLTAREA AUZULUI FONEMATIC LA COPII CU CES ÎN ETAPA PRESCRIERII ȘI CITIRII

Prof. Lațiu Camelia- Lucia, Liceul Tehnologic Timotei Cipariu Blaj

Prof. Lațiu Ioan, Liceul Tehnologic Timotei Cipariu Blaj

Cerințele educaționale speciale (CES) sunt definite ca necesități educaționale suplimentare, complementare obiectivelor generale ale educației, adaptate particularităților individuale și celor caracteristice unei anumite deficiențe/afectări sau dizabilități sau tulburări/dificultăți de învățare, precum și o asistență complexă (medicală, socială, educațională etc.). Asistența complexă fără necesități educaționale suplimentare nu definește CES.

Învățarea scris-cititului este un proces complex care implică abilități intelectual-cognitive, motrice, afective, precum și caracteristici de personalitate. În cadrul învățării este posibil să apară unele dificultăți ale procesului însușirii limbajului scris, care nu se pot confunda cu dislexo-digrafiile. De aceea, diagnosticul poate fi realizat numai după scurgerea timpului necesar formării deprinderilor menționate. Dislexia și disgrafia sunt extreme de importante în patologia copilului, grație valorii majore pe care o are însușirea scrisului și cititului în viața școlarului. Dislexia este o tulburare specifică, ce constă în dificultatea copilului de a-și însuși cititul. Nu există tulburări de vorbire. Nivelul intelectual și sensorial al acestor copii este bun, în discordanță cu marea greutate de a citi. De multe ori dislexia este asociată cu disgrafia (dificultăți în procesul scrisului); disgrafia izolată apare la foarte puține cazuri. Copiii cu dislexie nu înțeleg semnificația celor citite, nu pot citi nici cu voce tare, nici în gând, deși nu au avut nici un fel de alte probleme aparente până la încadrarea în școală. Trebuie să constatăm, tulburările de scris-citit apar tot mai des în clasele primare și sunt prezente la foarte multe copii cu CES. Manifestarea fenomenelor tulburărilor de scris-citit are un caracter constant și tendința de a se agrava, prin consolidarea deprinderilor greșite și prin complexe psihice pe care le creează pe plan intern. Obiectivul general este ca prin identificarea precoce a acestor caractere, să diminuăm simptomele tulburărilor de scris-citit. Cadrele didactice trebuie să aibă în vedere ca aceste tulburări de scris-citit sunt în strânsă legătură cu anumite disfuncționalități, ca dezvoltarea lateralității, orientării în spațiu și timp, dezvoltarea deficitară a capacității de analiză și sinteză etc. La aceste copii dificultățile de analiză și sinteză se regăsesc cel mai des în plan fonematic și grafic. Auzul fonematic reprezintă o particularitate a auzului prin care sunetele vorbirii sunt percepute ca elemente semantice sau foneme ale limbii. Tulburarea auzului fonematic se referă la lipsa de maturizare a acestei particularități și atrage după sine perceperea dificilă a sensului vorbirii, a fonemelor, a silabelor și a cuvintelor. Dezvoltarea auzului fonematic este inevitabil în etapa pregătitoare, cea ce înseamnă educarea abilității de a percepe clar sunetele, din care sunt formate cuvintele.

Analiza fonematică acustică poate face trecerea sistematică de la frază, propoziție, spre cuvânt până la silabă și aceasta până la sunet.

Printre obiectivele educării auzului fonematic se regăsesc:

- a) formarea capacității de diferențiere fonematică, prin distingerea și discriminarea sunetelor și a cuvintelor;
- b) formarea percepției fonematice corecte;
- c) educarea pronunției ritmice și melodice; identificarea rimelor;
- d) dezvoltarea atenției auditive,

La școlarii mici, în cazul dezvoltării auzului fonematic, un loc însemnat îl ocupă exercițiile de analiză și sinteză fonetică, deoarece înlocuirile, inversările, confuziile de sunete și agramatismele copiilor cu tulburări de scris-citit, constituie simptome ale dezvoltării deficitare a capacității de analiză și sinteză.

Educarea auzului fonematic se realizează sub formă de joc prin anumite exerciții și trebuie adecvate vârstei. Paleta exercițiilor pentru dezvoltarea auzului fonematic este foarte colorată, depinde de creativitatea pedagogului și am putea spune că varietatea nu are limite.

Dintre aceste putem aminti:

- a) exerciții de identificarea a unor sunete într-un cuvânt pe diferite poziții,
- b) exerciții pentru dezvoltarea capacității de diferențiere a sunetelor;
- c) exerciții pentru diferențierea consoanelor surde de cele sonore în silabe,
- d) exerciții pentru automatizarea lanțului de sunet-cuvânt-propoziție;
- e) exerciții pentru dezvoltarea simțului acustico-motor;
- f) exerciții pentru dezvoltarea memoriei auditiv-verbale;

Este indicat ca exercițiile de dezvoltare a capacității de analiză și sinteză să înceapă cu diferențiere și separarea cuvintelor din propoziție, deoarece pentru copil cuvântul este unitatea fonetică cea mai mică. Apoi se trece la stabilirea silabelor, sunetelor dintr-un cuvânt. Exercițiile pentru dezvoltarea memoriei auditiv-verbale contribuie la dezvoltarea capacității de însușire și reproducere corectă a succesiunii literelor într-un cuvânt, a cuvintelor în cadrul propozițiilor. Folosirea jucăriilor care se regăsesc în orice casă, este cea mai confortabilă.

Așa sunt și cuburile Lego. Le putem folosi la separarea propozițiilor în cuvinte, cuvintele în silabe și silabele în sunete. Fiecare piesă are un anumit simbol, și după mai multe exersări, copilul va manipula cuburile lego cu încredere. În scopul de a indica numărul silabelor sau a sunetelor putem folosi zarul. Astfel un exercițiu monoton primește o atmosferă jucăușă. „Centipedul sunetelor” se folosește în a identifica poziția unui sunet precizat într-un cuvânt, fiecare culoare reprezentând câte un sunet, astfel putem identifica locul sunetului. Sub formă de joc („Ce aduce vaporețul?”), copiii vor denumi sau identifica imagini/ obiecte/ cuvinte care încep cu un anumit sunet. Se poate continua exercițiile cu jocul numit „Fazan”, unde copilul spune un cuvânt având sunetul inițial identic cu sunetul final al cuvântului respectiv. Tot pe planul sunetelor, jucăm jocul „Căsuța sunetelor”, unde avem pregătite căsuțe din carton, cu ajutorul cărora, identificăm sunetul inițial ale cărților cu imagini. Totodată, putem varia jocul în așa fel, ca elevul să găsească sunetul ce se regăsește în cuvântul respectiv. Aceste căsuțe pot fi folosite și la identificarea numărul silabelor dintr-un cuvânt, căsuțele având câte un număr, simbolizând numărul silabelor dintr-un cuvânt. Educarea auzului fonematic se poate realiza și cu ajutorul fișelor de lucru.

În etapa prescrierii folosim imagini reprezentând sunetul dorit; de exemplu sunetul O este simbolizat cu motocicletă. Fișele de lucru vizează următoarele particularități ale auzului fonematic: identificarea unui anumit sunet într-un cuvânt,

- a) identificarea sunetului inițial al cuvântului,
- b) poziția unui sunet precizat (inițial, median, final),
- c) poziția unui sunet precizat (exemplu sunetul se află în al doilea loc),
- d) numărul silabelor, sunetelor într-un cuvânt,
- e) diferențierea a două sunete-pereche

Aceste metode jucăușe ne ajută, că copilul cu CES, și nu numai, să își însușească cât mai profund bazele procesului de scriere și citire. Jocurile didactice, trucurile mici pe care le folosim, îl ajută pe elev, ca prin joc, să se dezvolte treptat, și în timpul potrivit să fie pregătit de învățarea literelor.

Dezvoltarea copiilor cu tulburări de scris-citit depinde mult de motivația și creativitatea învățătoarei, în cadrul orelor. Cu un devotament și o dispoziție adecvată, cadrul didactic poate face minuni...restul depinde de părinți.

Bibliografie:

1.Monica Delicia Avramescu (2007). „Defectologie și logopedie”, Editura Fundației României de Măine, București

- 2.Prof. dr. Viorel Ghiran, conf. dr. Felicia Iftene (2002). „Aspecte de psihiatrie clinic și social a copilului și adolescentului”, Editura Accent, Cluj Napoca
- 3.Ecaterina Vrăsmaș, Ionel Mușu, Cornelia Stănică (1997). „Terapia tulburărilor de limbaj”, Editura Didactică și Pedagogică, București
- 4.Ecaterina Vrăsmaș, Viorica Oprea, Ana Soica, Adriana Stancu, Sorina Niculescu, Elena Liliana Gălbinașu (2011). „Să învățăm cu... plăcere”, Editura Arlequin, București

DESPRE FORMAREA ONLINE A ELEVILOR ȘI A CADRELOR DIDACTICE

Prof. Oros Ligia Elena, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

În ultimii doi ani școlari am beneficiat din plin de formare online, atât pentru elevii noștri, cât și pentru cadrele didactice.

Dacă la începuturile pandemiei nu știam prea multe despre modul în care se vor derula activitățile didactice de la distanță, existând multe probleme pentru a asigura trecerea activității didactice în online, pe parcurs fiecare din actorii implicați în procesul educativ a acumulat cunoștințe, deprinderi și abilități pentru a putea face față noilor provocări.

La început destul de crispați și temători, dascălii s-au bazat pe încercarea platformelor, pe înțelegerea modului în care funcționează ele, uneori găsind soluții inedite în lipsa dotărilor tehnice necesare. Variante în care lecțiile se derulau folosind materiale trimise în whats app pe telefonul părinților la cei mici sau pe telefoanele elevilor la cei de ciclu gimnazial și liceal, utilizarea mailului clasic, fie în yahoo fie în gmail, uneori chiar multiplicarea materialelor pe hârtie și trimiterea acestora la domiciliul elevilor, s-au întâlnit și raportat.

În vara anului 2020 au fost realizate cursuri de formare cu cadrele didactice, în care acestora li se explica modul în care se folosesc diversele platforme pentru lucrul cu elevii, unele fiind agreate mai bine decât altele.

Fiecare școală, la începutul anului școlar 2020 – 2021 a folosit gsuite pentru a putea crea conturile pentru elevi și profesori, astfel încât lucrurile să poată căpăta o abordare unitară de la 1 septembrie 2020. A fost o muncă titanică pentru cei care au creat conturile elevilor și profesorilor, pentru cei care au făcut informarea acestora, trimiterea unui ghid de utilizare fiecăruia.

Modificările în timp a interfeței pentru meet și pentru classroom au fost noi prilejuri de autoinstruire / instruire asistată pentru elevi și profesori. Interesant a fost modul de a reacționa la listele de site-uri educative puse la dispoziția profesorilor, când fiecare din cei interesați deschideau, verificau, încercau să folosească aceste resurse educaționale pentru a putea crea lecții atractive și captivante pentru elevi. Din nenumăratele resurse, fiecare cadru didactic a folosit după propria pricepere ceea ce a considerat.

Pe de altă parte, a existat nevoia de achiziție a noi dispozitive tehnice care să faciliteze munca la colectivele de elevi. Vorbesc aici despre laptop, telefon mai performant, tabletă grafică, tablă interactivă, diverse gadgeturi care să fie de folos în activitate.

În ceea ce privește activitatea de formare a cadrelor didactice, a fost nevoie de o serie de noi instrumente: inspecții online pentru gradele didactice, permiterea accesului în clasele virtuale a personalului de îndrumare și control, folosirea diverselor aplicații pentru comunicarea mai eficientă în online. Derularea cercurilor pedagogice, prezentarea lecțiilor demonstrative, pregătirile pentru examenele de grad, toate acestea au necesitat deprinderi noi din partea tuturor celor implicați.

Faptul că întâlnirile directe nu au fost posibile o perioadă bună de timp a condus spre necesitatea modificărilor legislative pentru documentele ce guvernează formarea periodică și

formarea continuă a cadrelor didactice. Au fost făcute modificări astfel încât programele de formare continuă, fie avizate fie acreditate, să se deruleze în condiții de siguranță sanitară.

Pe baza chestionarelor de evaluare de la finalul programelor de formare au fost scoase în evidență plusuri și minusuri ale formărilor online.

Ca avantaje ale formării online putem enumera:

- Cursantul și formatorul derulează activitățile de formare din confortul propriei locuințe, fără a mai fi nevoie de resurse materiale și de timp pentru deplasare spre locația formării
- Fiind în fața laptopului sau calculatorului, accesul la internet era foarte facil și nu era îngreunat ca în cazul formării în diferite locații
- Materialele de curs și fișele de lucru ajung foarte ușor la cursanții implicați, fie direct de pe platformele de învățare, fie prin intermediul trimiterii în mail sau pe cont pe platformă, nu mai este necesară multiplicarea lor pe hârtie
- Evaluarea fișelor de lucru și a temelor trimise se face mai ușor, fără a mai fi nevoie de printarea portofoliului, aducerea lui formatorului, se face verificarea pe platformă a existenței și conținutului portofoliului
- Schimbul de informații între cursanți se realizează mai ușor, fie folosind partea de chat a platformei, fie un grup de whatsapp care să cuprindă toți cursanții din aceeași grupă
- Costurile de încălzire și igienizare a sălilor folosite pentru formare sunt practic anulate, deoarece fiecare este în locuința proprie.

Dezavantajele formării online a cadrelor didactice:

- Lipsa unor dispozitive tehnice performante care să asigure accesul optim la curs și la materialele de pe platforme
- Posibilitatea pierderii semnalului Internet sau pană de curent electric ce oprește accesul la formare a cursanților
- Fiind cursantul acasă, pot exista interferențe ale membrilor familiei în cadrul procesului de formare ce conduc la neatenție sau întreruperea concentrării
- Participarea simultan la 2 activități de formare, lucru posibil, diminuează eficiența fiecărui curs de formare
- Posibilitatea de a rămâne la curs fără cameră și microfon, lucru dezarmant pentru formatorul care era deprins să vadă toți cursanții în fața lui, să le poată vedea reacțiile, să poată adapta întreg demersul formativ la starea grupului de formabili

O astfel de listă de avantaje și dezavantaje poate fi alcătuită și pentru activitățile derulate cu elevii.

Oricum, din întreaga experiență a anilor trecuți avem lucruri de învățat, bune practici pe care să le implementăm în continuare la colectivele de elevi la care predăm. De asemenea, în ceea ce privește activitatea de formare a cadrelor didactice, bunele practici pot fi diseminate și aplicate în continuare.

În timp se vor vedea cel mai bine efectele asupra elevilor dar și asupra adulților din sistemul de învățământ a activităților derulate online.

EDUCAȚIA NONFORMALĂ ȘI EDUCAȚIA OUTDOOR - Partea I

Prof. Nandrea Maria – Școala Gimnazială „Ion Agârbiceanu” Alba Iulia

Astăzi, conceptul de educație se extinde din ce în ce mai mult, iar diferitele forme educaționale se pot ajuta reciproc, pentru a crea un tot sănătos. Cred că în acest domeniu este foarte important ca lucrurile să fie făcute într-un mod unitar și că, dincolo de orice categorisire sau împărțire conceptuală, trebuie să privim lucrurile ca pe ceva încheiat, care servește oamenilor, determinându-i să fie deschiși spre învățare. Sunt provocări, neajunsuri, limite. Dar, în același timp, sunt și oameni dedicați, inițiative, idei.

Cum ajunge însă cineva să participe la proiecte de educație nonformală? Actorii implicați sunt din ce în ce mai numeroși – de la ONG-uri la școli, de la centre culturale la biserici, de la instituții publice la companii, de la teatre și muzee. Punctele de pornire pot fi diferite, însă au la bază aceeași dorință de învățare.

Tot mai multe metode de educație nonformală încep să apară și în sistemul educațional românesc. Importate din Occident, acestea au fost gândite în încercarea de a-i ajuta pe copii să învețe mai repede și mai bine, lucruri mai utile decât se poate învăța prin metoda tradițională de predare. Expertul în educație nonformală, Ștefan Pălărie, a explicat că învățarea non-formală se face prin joacă, într-o atmosferă prietenoasă și plină de energie.

În sistemul de învățământ preuniversitar din România, există încercări, cel puțin la nivel de programă, de a combina cele două tipuri de educație (formală și nonformală), prin introducerea de materii precum „Joc și mișcare”, în învățământul primar, de exemplu.

Principalele aspecte care atrag la educația nonformală sunt caracterul voluntar al acesteia pe de-o parte, dar și faptul că se bazează mai mult pe practică decât pe teorie. Deși se desfășoară totuși într-un mod organizat, persoana în cauza alege de bunăvoie să se implice, fără să aștepte în schimb recompense financiare sau recompense specifice educației formale: notele. De asemenea nu se regăsesc absențele, scăderea notei la purtare și altele. Există totuși obiective clare de învățare atașate activităților desfășurate într-un cadru nonformal, dar atingerea lor se realizează într-un alt mod decât acela al predării, care este metoda de bază din instituțiile de învățământ.

Ca efecte majore pe care educația nonformală și le propune să le producă, se pot menționa:

- creșterea calității actului educațional și a rezultatelor învățării;
- introducerea obligatorie elementului educativ în proiectarea și desfășurarea activității didactice la fiecare obiect de studiu; proiectarea activităților educative extracurriculare ca aplicații concrete a cunoștințelor acumulate și a abilităților și competențelor formate în cadrul obiectelor de studiu;
- stimularea interesului elevilor și a cadrelor didactice de a se implica în proiecte și programe educative curriculare, extrașcolare și extracurriculare la nivelul fiecărei unități de învățământ;
- stimularea și multiplicarea inițiativelor tinerilor în dezvoltarea vieții comunității școlare/comunității;
- reducerea procentului fenomenelor antisociale, a abandonului și absenteismului școlar;
- creșterea ratei promovabilității școlare;
- asigurarea șanselor egale de dezvoltare personală;
- ridicarea calității resursei umane din sistemul educațional;
- formarea resursei umane necesare dezvoltării societății cunoașterii;

- asigurarea sustenabilității proiectelor educative prin conștientizarea comunității cu privire la potențialul pe care programele educaționale le au asupra formării tinerei generații ce urmează a se integra;
- transformarea educației în sursă de dezvoltare comunitară.

Educația nonformală oferă un set de experiențe sociale necesare, utile pentru fiecare copil, tânăr sau adult, complementarizând celelalte forme de educație prin:

- valorificarea timpului liber al elevilor, din punct de vedere educațional;
- oportunități pentru valorificarea experiențelor de viață ale elevilor, prin cadrul mai flexibil, mai deschis și prin diversificarea mediilor de învățare cotidiene;
- participare voluntară, individuală sau colectivă;
- modalități flexibile de a răspunde intereselor elevilor prin gama largă de activități pe care le propune și posibilitatea fiecărui elev de a decide la ce activități să participe;
- dezvoltarea competențelor pentru viață și pregătirea tinerilor pentru a deveni cetățeni activi;
- formarea capacității organizatorice, de autogospodărire, de management al timpului, de gândire critică, de adoptare a unor decizii sau rezolvare de probleme;
- un cadru de exersare și de cultivare a diferitelor înclinații, aptitudini și capacități, de manifestare a talentelor în artă, cultură, muzică, sport, pictură, IT etc.

Educația nonformală oferă posibilitatea unor altfel de metode, interactive și diversificate, pentru obținerea unor cunoștințe și aptitudini noi, cât și pentru punerea acestora în practică. Câteva exemple de metode folosite în contextul nonformal pot fi:

- activități „de team building”;
- jocuri de rol;
- dezbateri;
- brainstorming;
- jocuri de improvizație.

Selectarea metodelor depinde, desigur, de scopul activității respective.

Există mai multe avantaje ale implicării în diferite organizații care se ocupă cu educația nonformală.

Primul ar fi acela că apar tot felul de oportunități care îți oferă noi perspective, noi experiențe și te ajută în acest fel să crești pe plan personal.

Alte avantaje sunt libertatea foarte mare care îți este oferită, dar și faptul că îți poți exprima propriile idei, poți auzi altele noi, și cel mai important e că poți învăța doar ceea ce îți place, nu ești obligat în niciun fel să asimilezi lucruri care nu corespund cu părerile și cu dorințele proprii.

Într-o societate în care tehnologia progresează cu o viteză amețitoare și datorită ei de la cele mai fragede vârste copiii sunt asaltați de adevărate avalanșe de informații, științele educației se orientează din ce în ce mai acut către întoarcerea la natură. După secole în care toate eforturile educatorilor s-au concentrat pe aducerea copiilor între pereții clasei pentru a li se face educație, s-a constatat că nu este cea mai fericită formă de educație și, ca atare, a apărut nevoia acută de altceva, de întoarcerea la natură, ca izvor de educație sănătoasă. Natura, cea pe care conștient sau nu, o distrugem încet dar sigur, ne oferă lecții de supraviețuire de neprețuit: a acoperit cu nisip mărețele piramide egiptene, cu vegetație luxuriantă uimitoarele temple mayașe, a populat cu copaci falnici și animale zonele distruse de catastrofa de la Cernobil. Se pune atunci întrebarea dacă nu cumva viitorul omenirii nu constă, de fapt, în supraviețuirea speciei umane în condiții din ce în ce mai dificile și mai neprevăzute, iar răspunsul la întrebare nu este altul decât cel de întoarcere la natură, ca cel mai bun și eficient educator. Copiii care stau din ce în ce mai mult în casă în fața monitoarelor de orice fel, cunosc natura numai din „poze” și din filme.

Este momentul și avem obligația de a-i scoate „afară”. Este motivul pentru care de câțiva ani a apărut conceptul de *activitate outdoor*, ca alternativă pentru educația formală, tradițională. Există mai multe accepțiuni pentru termenul de outdoor, cea mai simplă fiind aceea de *activitate în aer liber, în afara spațiului instituțional al școlii*.

Educația outdoor se pliază cel mai bine pe cea nonformală, întrucât ambele se bazează foarte mult pe participarea activă, maximizează procesul de învățare, minimalizând constrângerea specifică școlii, oferă o utilitate practică imediată cunoștințelor învățate, se desfășoară în contexte diferite având un cadru de învățare și un conținut lejer, folosește metode care stimulează implicarea și participarea, are o structură și o planificare flexibilă, procesul învățării este orientat spre participant, se bazează pe experiența participanților.

Atât educația nonformală cât și educația outdoor pot fi integrate cu succes în educația formală cu scopul de a maximiza efectele procesului de învățare, tendința actuală este aceea de amplificare a celor două forme, mai ales pentru faptul că încorporate, ele conduc la un sistem educativ mult mai valoros din punct de vedere al calității, produc avantaje pe termen lung, permit acoperirea unei game largi de discipline și cel mai important, actul educațional se axează în aceeași măsură și celor care o implementează (în speță profesorilor) și celor care fac obiectul învățării (în speță elevii).

Educația formală are meritul de a fi organizată și structurată, încorporând o paletă întreagă de informații și cunoștințe de care are nevoie un individ în formarea sa educațională, educația informală vine în sprijinul educației formale și asigură procesul de învățare oricând și oriunde, pe tot parcursul vieții, educația non-formală vine cu acele elemente de natură să satisfacă nevoile unui individ de natura, psihică, social, emoțională prin diferite metode interactive, participative, iar educația outdoor „scoate la aer” cele 3 forme de educație, le revigorează, le adaugă prospețime și își extinde acțiunea benefică în diferite domenii (*dezvoltare durabilă, protecția mediului, dezvoltare personală și profesională*).

În funcție de activitățile alese, obiectivele unui program de Educație Outdoor pot face parte din oricare aceste trei categorii. Astfel, elevii pot învăța mai multe lucruri despre:

- mediul înconjurător în care ne desfășurăm activitatea, relațiile dintre componentele acestuia și cum pot să-și aducă aportul la protecția lui;
- propria persoană, propriile limite și cum le pot depăși;
- comunicarea și colaborarea eficace în cadrul unui grup.

Bibliografie:

- CUCOȘ, C. *Pedagogie*. Ediția a II-a, Iași, Polirom, 2006;
DUMITRU, G., BUCUREI, C., CĂRĂBUȚ, C., *Integrarea elevilor cu cerințe educaționale speciale*, Timișoara, Ed. Mirton, 2006;
IONESCU, D., POPESCU, R., *Activități extrașcolare în ruralul românesc. Dezvoltarea de competențe cheie la copii și tineri*, București, Ed. Universitară, 2011.

CUM SĂ SPRIJINIM ÎNVĂȚAREA PRIN STABILIREA SARCINILOR DE LUCRU ÎN FUNCȚIE DE PARTICULARITĂȚILE INDIVIDUALE DIN CLASĂ

Prof. Ienei Csilla, Liceul Tehnologic Aiud

Profesorul a fost privit foarte multă vreme ca fiind o sursă de cunoștințe, cu rol predominant în furnizarea către elevi a cât mai multor cunoștințe și nu de a descoperi aptitudini, de a dezvolta competențe. Astăzi, școala are nevoie de profesorul care promovează inovarea și schimbarea în practica școlară, de educatorul care să-i învețe pe elevi să cunoască, să facă, să trăiască împreună cu ceilalți, să-i învețe să fie. Profesia de cadru didactic poate influența societatea, în ansamblul ei, educatorii putând produce schimbări în viața elevilor prin demersurile didactice zilnice, prin curriculumul parcurs, prin comportamentul, atitudinile și valorile promovate, prin relațiile pe care le stabilesc cu elevii. Una dintre sarcinile ce revine școlii actuale este aceea de a forma personalități pregătite pentru viitor, elevi care să gândească critic. Dacă doriți să fiți unul dintre profesorii reflexivi, ați putea ține seama de câteva sugestii, care ne indică cum să sprijinim învățarea prin stabilirea sarcinilor de lucru în funcție de particularitățile individuale ale clasei:

- organizați foarte bine orice activitate,
- implicați elevii în elaborarea și respectarea de reguli.
- asigurați un suport motivațional tuturor elevilor, acordați-le încredere în ei înșiși.
- încurajați elevii pentru a gândi independent, pentru a aborda o problemă din mai multe perspective;
- acordați timp suficient pentru a-și exprima ideile și pentru a primi feedback constructiv;
- implicați-i pe elevi în reflecții speculative, în împărtășirea ideilor și opiniilor;
- creați o atmosferă care să dea elevilor siguranța că se așteaptă și se acceptă de la ei cât mai multe soluții, idei, opinii. Respectați ideile și opiniile acestora;
- creați o atmosferă de siguranță pentru elevi, un mediu în care aceștia nu au teama că ar putea greși;
- încurajați comunicarea, învățați-i să coopereze în rezolvarea problemelor;
- educați-i în așa fel încât să spună ceea ce văd, ascultă, trăiesc;
- dirijați procesul de învățare spre nivelurile superioare ale gândirii, dincolo de memorare și înțelegere.
- permiteți elevilor să creeze, să facă diverse afirmații. Solicitați să prezinte argumente pentru ideile pe care le susțin ei sau ceilalți.
- utilizați metode active și interactive, schimbați metoda de lucru în funcție de particularitățile clasei;
- oferiți elevilor ocazia de a învăța prin colaborare (organizați clasa pe grupuri);
- respectați stilurile de învățare ale elevilor, precum și caracteristicile lor de personalitate;
- dați-le posibilitatea să îndeplinească anumite roluri (lăsați elevul să evalueze o lucrare, să aprecieze un răspuns, să comenteze un text, să predea o lecție);
- facilitați și moderați învățarea, ajutați-i pe elevi să înțeleagă și să-și exprime punctele de vedere proprii, fiți partenerul lor în procesul de învățare;
- evaluați ce poate să facă elevul cu ceea ce știe;
- concentrați-vă, ca profesor pe progres și nu pe perfecțiune;
- încurajați-i pe elevi să reflecteze asupra lor înșiși, să-și fixeze scopuri stimulative și să-și observe progresele.

Pentru a sprijini învățarea, profesorul manager trebuie să își planifice bine lecția și să își pună câteva întrebări importante:

- De ce este valoroasă această lecție?

- Cum se leagă ea de ceea ce au învățat anterior elevii și de ceea ce vor învăța în continuare?

- Ce ocazii de exersare a gândirii critice oferă această lecție?
- Ce cunoștințe vor fi explorate sau transmise? Ce vor putea face elevii cu acestea?
- Ce dovezi vor exista că elevul a învățat lecția?
- Cum vor fi gestionate resursele și timpul pentru diversele activități?

În planificarea unei lecții, există câteva idei foarte importante pe care trebuie să le aibă în vedere fiecare profesor:

- ✓ lecția să fie realistă, să fie structurată logic;
- ✓ elevilor să cunoască scopul lecției, deoarece ei trebuie să aibă un scop în procesul de învățare,
- ✓ deprinderile, abilitățile, competențele pe care dorim să le formăm elevilor să fie realiste;
- ✓ trebuie să conțină o varietate de activități de învățare, de metode și mijloace de învățământ care să corespundă caracteristicilor clasei și să faciliteze învățarea diferențiată;
- ✓ în marea majoritatea a timpului elevii trebuie să fie activi;
- ✓ prezentarea profesorului să fie însoțită de materiale vizuale;
- ✓ profesorul trebuie să planifice activități de rezervă pentru anumiți elevi, care vor finaliza sarcina de învățare mult înaintea celorlalți elevi.

Învățarea, predarea și evaluarea nu sunt simple. Învățarea nu se oprește niciodată, profesorii buni învață în același timp cu elevii folosind o serie de proceduri de intervenție: recompensă sau sancțiune, conduita de dominare, negociere-înțelegere, fraternizare, respectarea unor obiceiuri, susținerea morală.

Bibliografie:

1. Ioan Jinga, Managementul învățământului, Editura ASE București, 2003;
2. Simona Elena Bernat, Tehnica învățării eficiente, Editura Presa Universitară Clujeană, Cluj – Napoca 2003
3. Romiță Iucu, Managementul și gestiunea clasei de elevi, Polirom, 2000

STUDIU-CONSILIEREA - METODĂ DE ÎMBUNĂTĂȚIRE A RELAȚIILOR DINTRE ȘCOALĂ ȘI FAMILIE

Prof. înv. primar Marc Aurica – Școala Gimnazială Câmpeni

Copiii au mare nevoie de părinți, fără să-și dea seama de acest lucru. Personalitatea lor fragilă poate fi modelată discret, cu mult tact și mai ales cu argumentele cele mai raționale de care dispunem. Orice amestec brutal în sufletul copilului îi creează resentimente și-l îndepărtează de părinți sau de educator. Noi, cadrele didactice, nu putem rămâne indiferenți la dramele copiilor cu părinți conservatori, părinți „de duminică”, părinți „de concediu” sau dimpotrivă, părinți care trudes, se luptă cu greutățile vieții să-și educe copiii, părinți educați sau părinți care încearcă să se autoeduce.

Familia, mediul de viață și școala sunt factori determinanți ai dezvoltării complete și complexe a copiilor. Împreună trebuie să colaboreze pentru ca fiecare elev, indiferent de particularitățile sale, să poată deveni un membru independent al comunității în care dorește să

se integreze. Familia este unul din factorii care prin legea nescrisă a naturii, dar și prin legea scrisă a drepturilor omului, are obligația de a oferi un climat fundamental atât afectiv, cât și ocrotitor.

Școala, alături de familie, are rolul de a educa și forma tinerii astfel încât aceștia să poată să se integreze în comunitate, să se adapteze cerințelor societății care cresc în complexitate și volum pe măsură ce înaintază în vârstă.

Există cazuri în care simpla comunicare dintre familie și școală nu sunt suficiente și nu asigură premisele unei colaborări încununate cu succes. De multe ori cadrul didactic se găsește în situația de a „consilia” unul sau ambii părinți ai copilului, care-și manifestă disponibilitatea spre o discuție liberă, constructivă asupra situației la învățătură a elevului sau asupra comportamentului nefiresc al acestuia.

„Consilierea” de către învățător sau profesorul diriginte este primul pas în stabilirea și corectarea disfuncționalităților ce acționează asupra elevului. Aceasta însă nu trebuie confundată cu discuția din timpul ședinței cu părinții. Ea este un act voluntar manifestat de ambii parteneri: dascăl-elev sau dascăl- părinte, un act care necesită o bună documentare și pregătire anterioară a celui care consiliază.

Din punct de vedere științific, consilierea este un proces în care un profesionist stabilește o relație bazată pe încredere cu o persoană care are nevoie de sprijin. Această relație asigură exprimarea ideilor și sentimentelor în legătură cu o problemă și oferă sprijin în clarificarea sensurilor fundamentale, în identificarea unor pattern-uri valorice pe baza cărora se pot formula soluții. Prin procesul de consiliere se poate ajunge la o înțelegere mai profundă a gândurilor, a trăirilor emoționale care asigură șansele unui nivel optim de dezvoltare a resurselor personale.

Consilierea asigură asistența individului în explorarea și înțelegerea propriei identități, îl sprijină în dezvoltarea unor strategii de rezolvare a problemelor și luare a deciziei. Consilierul și persoana consiliată formează împreună o echipă.

Prin consiliere se urmărește:

- cunoașterea de către părinți a copiilor lor, înțelegerea nevoilor și a comportamentului lor;
- identificarea factorilor de risc în integrarea familială, școlară, socială;
- ameliorarea relației cu propriii copii, construirea unor punți de legătură între părinți și copiii lor;
- sprijinirea școlii în educația copilului;
- sprijinirea persoanei consiliate în dezvoltarea propriei individualități;
- asistarea în procesul de autocunoaștere, sprijin în procesul de căutare- formare a identității;
- dezvoltarea unei imagini de sine pozitive și autoacceptare;
- dezvoltarea abilităților sociale, de interacțiune cu ceilalți;
- formarea abilităților de rezolvare a problemelor și de luare a deciziilor;
- sprijinirea în formularea de scopuri specifice și măsurabile care pot fi observate din punct de vedere comportamental;

Consilierea educațională este o relație specială, dezvoltată între cadrul didactic și persoana aflată în nevoie, în scopul declarat de a-l ajuta. Consilierea este un instrument de lucru în mână, inima și mintea cadrului didactic, alături de alte instrumente ce trebuie identificate pentru demersurile educaționale. Consilierea educațională își concentrează atenția asupra domeniului cognitiv și a celui decizional, preocupându-se în principal, de sarcinile și faptele educative ale părinților.

Deoarece consilierea educațională este un proces complex, acest proces se va derula urmând anumite etape și tehnici specifice în funcție de problema și personalitatea celui consiliat.

•Etapa inițială în consiliere presupune stabilirea unei relații efective între consilier și elev, părinte. Stabilirea acestei relații este absolut necesară pentru a se produce schimbări pozitive.

Numai acceptarea și încrederea oferită de o astfel de relație asigură acest lucru. Formularea scopurilor împreună privind schimbări comportamentale, dezvoltarea abilităților de luare a deciziei și eliminarea gândurilor negative este de asemenea un pas care trebuie realizat.

- Etapa secundară în consiliere va progresa cu asistarea consiliatului pentru a-și dezvolta interesele sociale, de cooperare și comunicare cu ceilalți. Se va pune accent pe ajutorul oferit să se cunoască și să se autoevalueze. Se va asigura atmosfera caldă și empatia, fără să fie excluse interpretările și confruntarea constructivă. În această etapă se va putea utiliza ca tehnică de lucru informarea, acest lucru însemnând că foarte multe informații vor fi dirijate de la consilier spre celălalt. Totodată utilizarea sugestiei poate fi de un real folos pentru elev sau părinte. Se pot sugera eventuale opțiuni care se vor adăuga la cele deja identificate și chiar modalități, căi care pot fi luate în discuție.

- Etapa finală a consilierii va pune accentul pe dirijarea atenției celui consiliat spre acte și comportamente constructive. Vor fi învățate proceduri specifice, dezvoltate planuri de acțiune începând cu cele mai simple și până la cele mai complexe în vederea adoptării unui nou comportament. În această etapă confruntarea va asigura sprijin pentru asumarea propriei responsabilități. Încurajarea este una din cele mai bune mijloace de a-l ajuta să-și realizeze nevoile și să-și asimileze noi comportamente.

Consilierea asigură realizarea cadrului de angajare/implicare prin principiile, metodele și abilitățile specifice ale celor care o implementează. În consecință, consilierea este o soluție pentru parteneriatul școală-familie. Parteneriatul nu se produce instantaneu, ci presupune o lungă călătorie la finalul căreia, școala și familia câștigă.

Pentru obținerea celor mai bune rezultate în colaborarea cu părinții, consilierului școlar îi sunt necesare unele abilități și atitudini în lucrul cu aceștia:

- să ofere suport și încurajări celorlalți;
- să comunice clar și deschis, să asculte activ;
- să ofere feedback pozitiv;
- să lucreze în echipă;
- să dezvolte rețele de suport;
- să prevină situațiile de criză;
- să dea dovadă de comportament etic;
- să organizeze în portofolii documentele specifice lucrului cu părinții;
- să inspire respect, încredere și înțelegere;
- să aibă o atitudine pozitivă față de viață;
- să încurajeze manifestarea independenței și inițiativei părinților;

Principiile care stau la baza construirii unei relații strânse de colaborare școală-părinți sunt:

- Încrederea- construirea unui mediu securizant atât în planul relațiilor cu părinții cât și în cel al organizării spațiului. Încrederea reciprocă se construiește cu argumente fără a depăși limitele respectate și asumate reciproc.

- Respectul pentru părinți- abilitățile, valorile, interesele părinților vor fi evidențiate în mod necondiționat, fără a încălca regulile de comunicare stabilite de comun acord.

- Valorizarea părinților- cadrul pentru afirmarea pozitivă a părinților este construit prin înțelegerea, corectitudinea, empatia și neutralitatea consilierului școlar. Este important ca ajutorul să nu creeze dependența părintelui, ci să activeze elemente care să-l ajute pe părinte să poată rezolva în viitor, prin resurse proprii, situații dificile.

- Abilitarea părinților- este necesar ca metodele și tehnicile de consiliere să fie centrate pe identificarea punctelor tari și a resurselor pentru depășirea situațiilor critice în relația părinte-copil-școală, cu efecte concrete în ceea ce privește auto-responsabilizarea și autodezvoltarea părinților.

- Comunicarea eficientă- tipurile de limbaj verbal, nonverbal, paraverbal sunt adecvate nivelului de înțelegere al părinților. Se utilizează strategii interactive de comunicare, ascultarea activă, feedback pozitiv.

- Oferta și vizibilitatea serviciilor- serviciile oferite vor fi adaptate nevoilor părinților, pe baza consultărilor periodice (analiză de nevoi, interviu, focus grup, chestionar, întâlniri nonformale și informale etc.). Oferta de servicii de consiliere va fi diseminată astfel încât părinții să fie informați, să afle despre activitățile care vor fi derulate în școală.

- Informarea părinților- activitățile propuse vor avea în vedere, pe de o parte, actualitatea și corectitudinea informațiilor, iar pe de altă parte, modul în care activitățile sunt transmise (cuvinte simple, imagini concrete, vizibilitatea mesajelor, cromatică adecvată etc.

- Stabilirea limitelor profesionale- realizarea unui „contract de consiliere“ (un acord scris sau verbal) este important. Acesta va fi explicat părinților. Se precizează scopul, tehnicile, limitele, beneficiile, durata și frecvența activităților, modul de gestionare a resurselor disponibile, rezultatele așteptate.

- Confidențialitatea - toate informațiile oferite în cadrul activităților de consiliere sunt confidențiale (spre exemplu, informațiile personale despre venituri, situația familială). Este necesar consimțământul părintelui, de exemplu pentru înregistrarea activităților sau postarea pe diferite site-uri a pozelor (cu părinții sau copiii) din timpul activităților derulate.

- Egalitatea șanselor - indiferent de statutul social, etnie, religie, gen, educație, convingeri politice, dizabilități, va fi creat un climat echitabil/nondiscriminativ în care părinții să simtă că sunt tratați cu obiectivitate și imparțialitate.

- Responsabilitate profesională- în derularea activităților sunt esențiale respectarea principiilor menționate, utilizarea abilităților și atitudinilor specifice consilierii. Doar în aceste condiții, programul de consilierea părinților va atinge rezultatele estimate.

Prin consiliere, se poate face mutarea accentului de la deficitul pe care îl are familia, la punctele tari ale acesteia și recunoașterea expertizei pe care familiile diferite o au pentru succesul copiilor lor. Spre exemplu, părinții pot furniza informații esențiale despre stilul de învățare al copiilor, despre alte abilități de viață pe care aceștia le au, pot identifica nevoi ale copiilor și modalități de a răspunde acestor nevoi. Consilierul școlar poate facilita procesul de autocunoaștere al părinților. Acesta va respecta punctele tari, va afirma nevoia părinților de a se implica în educația copiilor, va celebra noile metode și acțiuni de implicare a părinților în viața școlii. Valorizarea contribuțiilor familiei înseamnă că personalul școlii învață nu doar de la părinți, ci și de la reprezentanți ai familiei extinse: mătuși/unchi, bunici sau vârstnici respectați în comunitate.

Părinții au abilități și talente, iar odată cu descoperirea și valorificarea lor, crește încrederea în ei înșiși și în abilitatea lor de a-și sprijini copiii, în activitățile școlare. Colaborarea cu familia ajută școala și părinții să dezvolte un consens în ceea ce privește comportamentele dezirabile, astfel încât copii să primească un mesaj noncontradictoriu de la școală și de acasă.

Implicarea membrilor comunității în consiliere școlară este benefică întrucât elevul este prins într-o rețea de tipul parteneriatului local (familie, școală, poliție, primărie, etc.). Prin reprezentanții săi, atâta vreme cât aceștia îl vor considera o persoană imatură, intervențiile lor vor fi la nivel superficial. Reală apreciere a elevului ar însemna conceperea unor proiecte de colaborare autentică, de exploatare a disponibilităților tinerei generații.

Copilului îi place să i se acorde multă atenție, astfel el putându-se afirma. Părinții trebuie conștientizați că singura investiție de valoare, niciodată falimentară pe care familia o poate face pentru copil este investiția pentru mintea și sufletul acestuia.

BIBLIOGRAFIE :

Baban, A., (2001), *Consiliere educațională*, Ed. Universitară Clujeană, Cluj-Napoca

Petrovan R, (2011), *Parteneriatele educaționale, de la teorie la practică*, Editura Aeternitas, Alba Iulia

Campbell R., (1995), *Adolescentul – copilul meu*, Ed. Logos, Cluj-Napoca

Rev. „Familia mea”- *Piramida părinților*, (1997), nr. 2, anul V, p. 24

Ghid de idei practice pentru activități cu părinții- Raluca Vam
([file:///C:/Users/marca/Desktop/\(PDF\)%20GHID%20DE%20IDEI%20PRACTICE%20PENTRU%20ACTIVIT%C4%82%C5%A2I%20CU%20P%C4%82RIN%C5%A2II%20%20Raluca%20Vam%20-%20Academia.edu.html](file:///C:/Users/marca/Desktop/(PDF)%20GHID%20DE%20IDEI%20PRACTICE%20PENTRU%20ACTIVIT%C4%82%C5%A2I%20CU%20P%C4%82RIN%C5%A2II%20%20Raluca%20Vam%20-%20Academia.edu.html))

<file:///C:/Users/marca/Desktop/Consilierea%20p%C4%83rin%C5%A3ilor%20%C3%AEn%20gr%C4%83dini%C5%A3%C4%83.html>

Jigău, M.(coord.), (2001), *Consiliere și orientare - ghid metodologie*, București, Consiliul Național pentru Curriculum

Vrăjmaș, Ecaterina - Adina, (2002), *Consilierea și educația părinților*, București, Editura Aramis.

DINAMIZAREA ORELOR DE LIMBĂ FRANCEZĂ ÎN MEDIUL ONLINE

Prof. Moraru Bianca, Școala Gimnazială Ceanu Mare, jud. Cluj

Digitalizarea sistemului de învățământ reprezintă o provocare atât pentru profesori cât și pentru elevi. Predarea unei limbi străine în mediul online presupune o reîmprospătare a bagajului de metode și mijloace menite să dinamizeze orele de limba franceză. Fiecare cadru didactic își dorește ca elevii să participe cu plăcere la orele sale, să manifeste interes, să fie activi, chiar și în spatele unei camere. Prin urmare, resursele educaționale trebuie să fie atractive, diversificate și nu în ultimul rând autentice. Acestea pot fi documente scrise (afiș, poză, desen, etc) sau documente video (reportaj, interviu, cântec). Toate antrenează discuții, dezvoltând competența de comunicare a elevilor și libertatea lor în inițiativă și exprimare.

Câteva modele de documente autentice ce redau aspecte socio-culturale din viața reală a francezilor sunt următoarele afișe:

Documentele per ansamblu evidențiază politețea franceză din cuvinte și pot fi element de introducere al unei lecții de cultură și civilizație franceză, sau chiar punctul de plecare al unei lecții de gramatică ce tratează condiționalul de politețe. Pozele pot fi prezentate inițial fără textul suport, pentru ca elevii să facă o analiză a imaginii prin ipoteze, deduceri. Întrebările pe baza lor pot fi multiple: de la natura localului prezentat în prima imagine, și identificarea denumirii lui în limba franceză «bistro», la analiza tăbliței meniu «ardoise» alăturate restaurantului. În urma discuțiilor, elevii pot descoperi, prin tehnica observației, necesitatea cunoașterii codului politeții specific unei culturi. Este vorba de o realitate socio-culturală a francezilor promovată printr-o strategie de marketing. După lansarea ipotezelor, urmează și confirmarea sau infirmarea lor, prin lecturarea articolului care însoțește cele două imagini:

Le café coûte moins cher quand on est poli

À « La petite Syrah », un restaurant de Nice, le prix du café varie en fonction de votre politesse. En gros, les plus impolis payeront leur boisson chaude plus chère que les autres. Une initiative drôle et intelligente prouvant qu'un simple « s'il vous plaît » peut tout changer.

Plecând de la acest text, putem să le reamintim elevilor de Michel de Montagne, unul dintre cei mai importanți filosofi francezi ai Renașterii, care spunea: "*La politesse coûte peu et achète tout*". Așadar, în funcție de natura orei, elevii pot fi stimulați să facă comparații între cultura franceză și cea română. Pornind de la un factor declanșator, putem să dinamizăm ora prin dezbateri, încurajând elevii să vorbească, să ia cuvântul și să își exprime opinia personală.

În cazul unei lecții de gramatică, mai precis când subiectul de discuție este condiționalul de politețe, elevii pot observa prin aceste documente autentice, situații concrete din viața cotidiană a francezilor, unde conduită morală și socială cere să fim politicoși. Acest lucru se poate prin faimosul "s'il vous plaît" și prin folosirea timpului conditional atunci când facem cereri, solicitări, sau comandam. Ultima situație menționată poate fi pusă în practică prin activități ludice, și anume jocul de rol. Se desemnează elevii care vor juca rolul clientului și pe cel al chelnerului. Contextul ne este oferit de cele două afișe, iar dialogul imaginar va avea loc în interiorul cafenelei care promovează politețea în meniul afișat. Profesorul poate să le ofere drept sprijin pe ecran câteva formule de cerere construite cu ajutorul timpului conditional: "*je voudrais*", "*j'aurais besoin de*", "*pourriez-vous*".

În concluzie, documentele autentice, chiar și în mediul online, pot acționa ca un stimul motivațional, reprezentând o poartă deschisă spre actualitate, ce permite elevilor contactul direct cu limba și cultura franceză.

Bibliografie

Barrière, I - Exploitations pédagogiques des documents, Ed. Hachette, 2003 <https://o.nouvelobs.com/food/20160304.OBS5846/pour-ce-restaurateur-un-cafe-s-il-vous-plait-coute-moins-cher-qu-un-cafe.html>

IMPORTANȚA EDUCAȚIEI LA VÂRSTELE TIMPURI

Prof. Drașovean Silvana, Grădinița P.P. Nr. 7 DEVA

„Conferința Mondială de la Jomtien (Thailanda) din 1990 – *Educația pentru Toți* – a introdus un nou concept: cel de „*lifelong learning*” (educație pe tot parcursul vieții) și, odată cu el, ideea că educația începe de la naștere. Astfel, conceptul de educație timpurie s-a lărgit, coborând sub vârsta de 3 ani, și a fost exprimat prin sintagma „*dezvoltarea timpurie a copilului*” - incluzând în sfera sa educația, protecția și sănătatea. Noua perspectivă privind familia și copilul mic, precum și momentele semnificative ale anului 1990 în acest domeniu, care au marcat semnificativ politicile privind dezvoltarea timpurie a copilului, au contribuit esențial la conturarea principiilor de bază ale Convenției Națiunilor Unite privind Drepturile Copilului, prin care se subliniază că bunăstarea și dezvoltarea copilului este rezultatul unei abordări convergente, incluzând sănătatea, educația și protecția copilului”.

În ultimii ani s-a evidențiat o creștere a interesului pentru educația timpurie și s-au realizat practici și politici care să ajute la implementarea acestei abordări în societatea românească. Conform Ecaterinei Vărășmaș (2012), educație și îngrijire timpurie pentru dezvoltare constituie un concept și o orientare actuală care încearcă să dea răspunsuri la neliniștile și descoperirile referitoare la noile generații.

„Preocuparea pentru tratarea copilului ca individualitate, dar și creșterea lui prin valorizarea lumii diverse în care trăiește ca și preocuparea pentru dezvoltarea sa pleneră, reprezintă idei care se reflectă în modul în care contemporaneitatea privește educația timpurie (și structurează programele de calitate adresate copiilor de la naștere la 6/7 ani)”.

Focalizarea pe educația timpurie și anii preșcolarității este importantă deoarece aceasta este perioada când copiii se dezvoltă rapid și, dacă procesul de dezvoltare este neglijat în acest stadiu, este mult mai dificil și mai costisitor să compensezi aceste pierderi mai târziu.

În cadrul copilăriei timpurii se pun bazele relațiilor de atașament, se învață abilități și modele comportamentale iar dezvoltarea copilului se realizează pe multiple laturi, într-un ritm accelerat. Într-un mod activ și rapid se produce dezvoltarea somatică, au loc achiziții multiple în aria de dezvoltare psihică și fizică. Experiențele copilului din primii ani de viață au un impact disproporționat mare față de experiențele din anii de școală și mai departe, ceea ce înseamnă că lipsurile pe care cel mic le experimentează în primii ani din procesul de învățare îl vor afecta mai târziu, riscând chiar să nu poată realiza recuperarea acelor pași de bază.

A.S Makarenko spunea: „Bazele educației se pun până la cinci ani și ceea ce-ai făcut până la cinci ani reprezintă 90% din întregul proces educativ, după aceea, educația omului continuă, „prelucrarea” omului continuă, dar în general, voi începeți să gustați roadele, căci florile pe care le-ați îngrijit, au fost până la cinci ani”.

Tot ceea ce se întâmplă sub privirea copilului își pune amprenta asupra sa, mult mai puternic decât cuvintele moralizatoare și ceea ce învață în primii ani constituie punctul de plecare al dezvoltării complexe a individului.

Studiile în domeniu ne certifică beneficiile educației timpurii...

- Socializarea - un element fundamental pentru abilitățile de relaționare ale copilului. Pe lângă familie, copilul trebuie să fie expus la socializarea cu alți copii, experiență care îl ajută să treacă peste timiditate și să-și întărească încrederea în sine.
- Cooperarea - un concept folositor pentru relațiile pe care le creează cel mic. Foarte util mai ales în cazul copiilor care nu sunt obișnuiți să împartă cu cei din jur, învățarea ideii de cooperare, împărțire și perseverare se deprinde tot în primii ani de viață, printr-un program de educație timpurie.
- Respectul - o atitudine necesară atât în relațiile cu sine, cât și în relațiile cu ceilalți. Într-un mediu al educației timpurii unde se învață conceptul de a împărți și manierele în mod organic, termenul de respect față de oameni și obiecte personale se învață în același timp cu respectul față de mediul urban sau natură.
- Entuziasmul pentru învățare - cu cât își însușește acest entuziasm mai devreme, cu atât va învăța mai ușor și mai cu drag. Dragostea față de lectură, simțul curiozității și nevoia avidă de cunoaștere sunt lucruri care se dezvoltă în grădiniță și chiar și înainte de aceasta. Lecțiile servite într-o manieră distractivă și totodată interactivă îi ajută pe cei mici să învețe mai eficient și îi inspiră să-și dorească să știe din ce în ce mai mult.
- Lucrul în echipă - o abilitate extrem de utilă pentru tot restul vieții. Activitățile centrate pe lucrul în echipă ajută copiii să învețe cum să lucreze cu alți membri, cum să asculte opiniile celorlalți, deprinzând astfel ideea de a coopera și a livra în mod egal, în funcție de rolul fiecăruia.
- Concentrarea - modalitatea prin care poate ignora zgomotul de fond, pentru a se dedica acțiunii pe care o întreprinde în acel moment. Având o imaginație bogată și o energie debordabilă, micuții nu pierd nicio șansă de a descoperi lucruri noi, de a trăi experiențe diferite de cele de până acum și de a-și face alți prieteni.
- Răbdarea - o abilitate ce poate fi dezvoltată la vârste fragede prin implicarea celor mici în experiențe sociale unde pot practica răbdarea. Prin diverse exemple, experiențe sau conturarea unor modele, precum împărțirea atenției educatorului sau așteptarea rândului, copiii au posibilitatea de a-și dezvolta răbdarea, ceea ce îi face mai disciplinați și mai înțelecători.

.....și confirmă o rată de succes crescută pentru copiii care au parte de educație timpurie de calitate.

În concluzie, expresia „Cu cât mai curând, cu atât mai bine!” ar putea fi un slogan reprezentativ pentru educația timpurie de calitate, pentru că presupune...

→ UN COPIL → O BUCURIE → O COPILĂRIE

→ UN PROCES, NU UN PRODUS

→ UNICITATEA COPILULUI → NEVOI ȘI INTERESE → RITM PROPRIU →

POTENȚIAL PSIHOINDIVIDUAL

→ STAREA DE BINE → DEZVOLTARE LIBERĂ, INTEGRALĂ ȘI ARMONIASĂ A PERSONALITĂȚII

→ AUTONOMIE → IMAGINE DE SINE POZITIVĂ → STIMĂ DE SINE → ÎNCREDERE

→ REUȘITĂ

și.... reprezintă o bază solidă pe care cel mic va putea construi mai departe!

Bibliografie

1. <https://viatacuautism.wordpress.com/2016/10/05/educatia-timpurie-ce-rol-ocupa-in-dezvoltarea-copilului/>

2. <https://leaderland.md/importanta-educatiei-timpurii/>

3. Ionescu, M. (coord.), Anghelescu, C., Cristiana Boca, ..., *Repere fundamentale în învățarea și dezvoltarea timpurie a copilului de la naștere la 7 ani*, Editura Vanemond, București, 2010;

4. Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova, Centrul Național pentru Educație Timpurie și Informare a Familiei, *Ghid pentru cadrele didactice de la grupele de creșă*, Chișinău, 2017;

5. Piaget, J., *Psihologia copilului*, Editura Didactică și Pedagogică, București, (1970).

PROIECT DIDACTIC PENTRU SUSȚINEREA INSPECȚIEI CURENTE 1 ÎN VEDEREA OBTINERII GRADULUI II DIDACTIC – RENAȘTEREA ȘI UMANISMUL

Prof. Galdău Cosmin, Școala Gimnazială „Mihai Eminescu” Alba Iulia

Unitatea școlară: Școala Gimnazială Mihai Eminescu, Alba Iulia.

Profesor: Galdău Cosmin

Clasa: a VI-a A

Aria curriculară: *Om și societate.*

Disciplina: *Istorie*

Unitatea de învățare: GENEZA SPIRITULUI MODERN.

Conținut: STUDIU DE CAZ: *Renașterea și Umanismul.*

Tipul lecției : mixtă.

Locul de desfășurare: sala de clasă

Timp: 50 min

Obiectivul general al lecției:

Îmbogățirea cunoștințelor elevilor cu noțiuni despre Renaștere și umanism.

Competențe generale:

1. Utilizarea în contexte diverse a coordonatelor și reprezentărilor de timp și spațiu.
2. Utilizarea critică și reflexivă a limbajului de specialitate și a surselor istorice
3. Folosirea autonomă și responsabilă a instrumentelor necesare învățării permanente.

Competențe specifice:

- 1.3. Localizarea în timp și în spațiu a faptelor și/sau a proceselor istorice.
- 2.1. Folosirea termenilor de specialitate în descrierea unui eveniment/proces istoric.
- 2.2. Relatarea unui eveniment/proces istoric, utilizând informații din surse istorice.
- 4.2. Utilizarea resurselor multimedia în scopul învățării.

La sfârșitul activității elevii să dobândească următoarele competențe:

C1 Să definească termenii de Renașterea, Umanismul, om nou, ca și curente ce au contribuit la dezvoltarea societății omenești. .

C2 Să le plaseze corect în timpul istoric, secolul XIV-secolul XVI și spațiul istoric, din Italia în restul Europei. .

C3 Să numească centrele cele mai importante în care s-au afirmat acestea.

C4 Să enumere câteva din caracteristicile Renașterii și a Umanismului.

C5 Să precizeze în ce domenii s-au afirmat arhitectura, artă, sculptură, muzică, literatură, istorie, filosofie și astronomie.

C6 Să numească cei mai de seamă reprezentanți ai acestor curente.

C7 Să enumere urmările afirmării ideilor acestor curente culturale în Europa, dar și în lume. .

Strategii didactice: forma de organizare a activității: activitate frontală, individuală, activitate pe echipe.

Metode: expunere, conversația euristică, demonstrația, învățarea prin descoperire, comparația.

Evaluarea: continuă/formativă

Mijloace de învățământ : videoproiector, calculatoare, tablete, tablă, caiete, marker, atlas de istorie ilustrată.

Etapele desfășurării lecției:

Etapa A: Organizarea clasei pentru începerea orei. (2-3 minute)

Activitatea profesorului: Profesorul asigură toate condițiile unei bune desfășurări a orei de istorie, precum crearea condițiilor materiale și psihologice propice (crearea stării de atenție, facilitarea unei comunicări eficiente cu elevii, creează o atmosferă plăcută printr-un limbaj prietenos. De asemenea, întreabă elevul de serviciu despre ce elevi lipsesc. Profesorul notează absenții în catalogul personal și apoi și în cel real.

Activitatea elevilor: Elevul de serviciu răspunde la întrebarea adresată de profesor.

Metoda didactică: Conversația.

Etapa B: Verificarea și reactualizarea cunoștințelor dobândite anterior. (5-10 minute)

Activitatea profesorului: Profesorul pentru a verifica cunoștințele elevilor formulează înainte de a începe o nouă lecție, vreme de 5-10 minute o serie de întrebări din lecțiile anterioare prin care urmărește dacă elevii au motivele călătoriilor inițiate de oameni în Evul Mediu, care au fost mijloacele de transport în Evul Mediu, cum se realizau acestea, care a fost principalul drum comercial al evului Mediu:

1. Care au fost motivele călătoriilor oamenilor în Evul Mediu?
2. Ce anume i-a făcut pe europeni să călătorească spre vest?
3. Care era principalul drum comercial al Evului Mediu și care erau rutele sale?
4. Care a fost invenția care le-a permis portughezilor să navigheze pe ocean?
5. Care erau principalele mijloace de transport în Evul Mediu?
6. Ce instrumente importante îi ajutau pe navigatorii europeni în expedițiile lor?
7. Care a fost europeanul care a trăit 24 de ani în China?
8. Ce popor din Europa a ajuns în America înaintea lui Columb?

Activitatea elevilor: Elevii care vor ști răspunsurile vor ridica mâna pe rând, profesorul îi va numi și eu trebuie să dea următoarele răspunsuri la întrebările adresate:

1. *Motivele călătoriilor au fost: procurarea hranei, comerțul cu mirodenii, aur, argint, mătase sau condimente, cucerirea de noi teritorii.*

2. *Motivul pentru care europenii au început să călătorească spre vest a teoria sfericității Pământului.*

3. *Principalul drum comercial al Evului Mediu a fost Drumul Mătăsii, iar rutele sale erau una pe uscat prin Nordul Mării Negre și prin Persi și una pe mare care trece prin Marea Roșie, Oceanul Pacific și ajungea în Marea Chinei de Sud.*

4. *Invenția care le-a permis portughezilor să navigheze pe ocean a fost carabela portugheză.*

5. *Principalele mijloace de transport în Evul Mediu erau pe uscat prin tracțiunea unor animale(cai, boi, cămile sau măgari) și pe mare prin inventarea corabiei.*

6. *Instrumentele care i-au ajutat pe navigatori în expedițiile lor au fost astrolabul, busola și portulanele(hărți ale țărmurilor).*

7. *Călătorul european care a trăit 24 de ani în China a fost Marco Polo.*

8. *Poporul european care a ajuns în America înaintea lui Columb a fost poporul viking.*

Metoda didactică: Conversația euristică

Evaluare: continuă.

Etapa C: Achiziționarea de cunoștințe noi. (30-35 de minute).**•CAPTAREA ATENȚIEI.**

Activitatea profesorului: Profesorul va trece apoi la predarea noii lecții *Renașterea și Umanismul*. Pentru a le atrage atenția elevilor, profesorul va deschide fișierul PPT, iar pe primul slide este ilustrată o gravură a unui oraș italian prin secolul al XIV-lea, la începuturile Renașterii.

Activitatea elevilor: Elevii vor rămâne câteva minute pe gânduri, întrebându-se în sinea lor despre ce poate fi vorba în această lecție. Vor observa informații utile și interesante despre apariția Renașterii, despre cei mai iluștri reprezentanți ai Renașterii și Umanismului în fiecare domeniu artă, arhitectură, pictură, sculptură, literatură, filosofie, istorie sau astronomie.

Metoda didactică: Învățarea prin descoperire.**•ANUNȚAREA TITLUI LECȚIEI ȘI A COMPETENȚELOR CE VOR URMA A FI DOBÂNDITE DE ELEVI.**

Activitatea profesorului: Profesorul le comunică astfel elevilor titlul lecției noi și îl scrie pe tablă cu markerul, cu majuscule și apoi îl subliniază. Le prezintă pe scurt elevilor ceea ce ei vor obține ca și informații și competențe la sfârșitul lecției predate: vor ști să definească termenii de Renaștere, umanism, om nou, vor ști să le plaseze în timpul istoric și în spațiul istoric, vor ști să numească caracteristicile fiecărui curent, vor ști să enumere cele mai importante centre culturale în care s-au afirmat, vor ști să precizeze în ce domenii s-au afirmat, vor ști să numească cei importanți reprezentanți, vor ști să numească urmările apariției acestor curente.

Activitatea elevilor: Elevii sunt atenți la profesorul și la cele explicate de el și urmăresc lecția.

•DIRIJAREA ÎNVĂȚĂRII.

Activitatea profesorului: Profesorul trece la deschiderea fișierului PPT, la slide-uri pe care se află informații referitoare la definirea Renașterii și a Umanismului și plasării lor în timp și spațiu, la factorii favorizanți ai apariției curentelor și modalitățile de difuzare a ideilor renașcentiste și umaniste.

Renașterea a fost curentul cultural, artistic care a reafirmat valorilor și moștenirea lumii antice greco-romane.

Umanismul a fost un curent științific și cultural care a pus omul în centrul tuturor preocupărilor sale, care dorea crearea unui om nou, ca ființă liberă, responsabilă, educată, care dispunea de cunoștințe vaste din diferite domenii. OMUL ESTE MĂSURA TUTUROR LUCRURILOR.

Umanismul și Renașterea s-au manifestat, mai întâi în Peninsula Italică, apoi și în alte regiuni ale Europei, ajungând până în estul Europei. Aceste curente s-au manifestat între secolele XIV-XVI în centre culturale precum Roma, Veneția, Florența, Genova sau Bologna.

În Peninsula Italică, au fost favorizate de:

-dezvoltarea economică a orașelor italiene prin prezența unei populații active de bancheri, negustori bogați, pictori, arhitecți și sculptori.

*-sprijinirea artiștilor cu fonduri, de oamenii bogați, precum familia **Medici**, la Florența;*

-redescoperirea unor texte și valori ale Antichității.

Difuzarea ideilor umaniste s-a realizat datorită:

*-aparitiei tiparului cu litere mobile, inventat de **Gutenberg***

-înființării unor biblioteci;

-scrierii lucrărilor literare și științifice în limbile vorbite de popor.

Activitatea elevilor: Elevii își i-au notițe în caiete sub formă de schiță din cele expuse de profesor pe PPT.

Metoda: Expunerea

Activitatea profesorului: Mai departe, în slide-urile următoare sunt expuse cele mai importante aspecte ale arhitecturii, sculpturii, picturii, literaturii, istoriei, filosofiei, astronomiei:

a. Arhitectura:

-s-a inspirat din cea greacă având element precum coloanele în stil **ionic, doric și corintic** (Domul din Florența, Filippo Brunelleschi, Palatul Signoriei, Palatul Pitti, Palatul Dogilor din Veneția, Palatul Strozzi, Catedrala Sf. Petru de la Roma, Palatul Bargello din Florența);

-au fost introduce elemente arhitecturale noi: **bolta, porticul, portalul, arcul frânt**, etc.

-cei mai de seamă arhitecți au fost: **Filippo Brunelleschi, Donatello, Verrochio, Donato Bramante**.

b. Sculptură și pictura:

-artiști renascentiști și-au luat modele din operele antice pentru **redarea frumuseții, măreției și perfecțiunii corpului uman** (David, Moise);

-redau în operele lor teme religioase (Pieta, Crucificarea, Madona cu pruncul sfânt și Sf. Ana, Schimbarea la Față, Cina cea de Taină, Geneza de pe Plafonul Capelei Sixtine de la Roma, Judecata de Apoi,

-precum și teme nereligioase (Școala din Atena, Mona Lisa sau Gioconda, Bachus și Ariadna, Alegoria Primăverii);

-artiști erau capabili să redea perspectiva de întineric sau lumină prin utilizarea unor noi nuanțe de culori.

-cei mai importanți pictori și sculptori au fost: **Leonardo da Vinci, Michelangelo Buonarroti, Rafael Sanzio, Sandro Botticelli, Tiziano Vecellio, Paolo Veronese**.

-au existat patru școli de pictură: **florentină (Botticelli), venețiană (Tiziano Vecellio), milaneză (da Vinci), romană (Michelangelo, Sanzio)**.

c. Literatură:

-operele literare erau scrise atât în limba latină, cât și în limba maternă;

-opere umaniste importante: Divina Comedie, Dante Alighieri

Decameronul, Giovanni Boccaccio

Despre bărbați iluștri, Francesco Petrarca

Don Quijote de la Mancha, Miguel de Cervantes

Gargantua și Pantagruel, Francois Rabelais

Romeo și Julieta, Regele Lear, William Shakespeare.

d. Filosofie, istorie: Principele, Istoriile Florentine, Niccolo Machiavelli

Elogiul nebuniei, Erasmus din Rotterdam.

e. Astronomie: teoria heliocentrică, Nicolaus Copernicus

Despre infinitatea universului și a lumilor, Giordano Bruno

Despre mișcare, Galileo Galilei.

Activitatea elevilor: Elevii notează și această idee pe caiete în continuarea celorlalte idei.

Metoda: Expunerea.

Activitatea profesorului: Profesorul dă prezentarea mai departe, la ultimul slide, cel cu informații referitoare la urmările apariției și răspândirii curentelor renascentist și umanist până în estul Europei:

Urmările apariției și răspândirii curentelor renascentist și umanist în Europa:

- s-au dezvoltat domeniile artei, arhitecturii, sculpturii, picturii, filosofiei, astronomiei;

- s-a creat un alt sistem de educație susținut de biblioteci;

- se afirmă spiritul critic, rațiunea;
- crește interesul pentru cunoașterea și înțelegerea trecutului;
- se răspândește mai departe în Franța, Țările de Jos, Germania, Spania, Anglia sau Țările Române;
- decăderea politică și economică a Italiei;
- afirmarea reformei religioase a lui Martin Luther, Jean Calvin, Ulrich Zwingli, Miguel Servet;
- progresul economic și social al umanității.

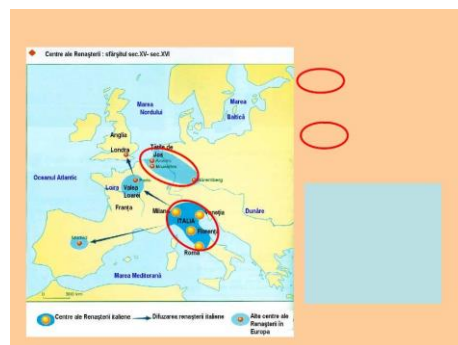
• ASIGURAREA FEEDBACK-ULUI.

Activitatea profesorului: Pentru a obține un răspuns la faptul că informațiile expuse profesor a fost înțelese de elevii, el elaborează o serie de sarcini de lucru, activități de învățare, aplicații prin care să se asigure de un feed-back din partea elevilor. Cu ajutorul cu surse istorice primare profesorul realizează o serie de activități de învățare:

Activități de învățare. Aplicații

I. Urmărește harta răspândirii ideilor umaniste în Europa și răspunde la următoarele cerințe:

1. În secolul plasezi Renașterea?
2. După ce ai văzut pe harta, care țări au primit influența italiană?
3. Care ar fi principalul centru de apariție al Renașterii și al Umanismului?

II. Citește documentul de mai jos, apoi răspunde cerințelor:

Michelangelo a sculptat o statuie din marmură, care îl înfățișa pe regele David tânăr, cu o praștie în mână, fiindcă a vrut să arate că așa cum acesta își apăraseră poporul și îl cărmuise cu dreptate, tot astfel și cei care conduceau orașul ar fi trebuit să îl apere și să îl conducă fără strâmbătate. Se poate spune că statuia lui David a fost adusă de Michelangelo la perfecțiune în privința proporției și frumuseții. (după Giorgio Vasari, Viețile pictorilor, sculptorilor și arhitecților)

1. Menționează cauza pentru care Michelangelo l-a sculptat pe David cu praștia în mână.

.....

- Precizează, pe baza textului, rolul pe care trebuia să îl aibă conducătorii orașului.

.....

- Numește o altă sculptură sau pictură realizată de Michelangelo.

.....

2. Precizează numele capodoperelor alăturate și al autorilor acestora, alegând din următoarea listă.

- capodopere: *Cina cea de Taină*, *Moise*, *Mona Lisa*;
- artiști: Leonardo da Vinci, Michelangelo.

2. Menționează două caracteristici ale capodoperelor de mai sus, care te determină să le încadrezi în curentul renescentist.

.....
Activitatea elevilor: Elevii vor primi câte o astfel de fișă de aplicații și vor răspunde pe ea, își vor scrie numele și clasa pe ea și o vor preda profesorului când vor fi gata.

Metoda: Comparația, Demonstrația.

Evaluare: continuă

Etapă D: Sistematizarea și consolidarea cunoștințelor. (7 minute)

• ASIGURAREA RETENȚIEI, TRANSFERULUI DE INFORMAȚII.

Activitatea profesorului: Profesorul verifică cunoștințele obținute de elevi prin cele răspunse de elevi la fișă de aplicații, îi încurajează unde au știut, chiar îi recompensează cu puncte de activitate și îi corectează acolo unde omit câte ceva sau unde greșesc.

Activitatea elevilor: Elevul/elevii care răspund își corectează greșelile și își notează corect acolo unde e nevoie.

Evaluare: continuă.

• TEMA PENTRU ACASĂ.

Activitatea profesorului: Profesorul le oferă ca tema pentru acasă *exercițiul 1a, b, c și de de la pagina 27*, prin care elevii vor la care vor trebui să răspundă pe baza unei text la 4 cerințe, acasă, apoi să-l verifice la clasă, iar pentru cei care nu reușesc să rezolve toate aplicațiile de pe fișă primită, le rămân și acelea pentru acasă.

Activitatea elevilor: Elevii rezolvă exercițiul *1a, b, c și d de la pagina 27* din manualul de istorie pentru clasa a VI-a, Editura EDP, pe caiet, acasă, pentru ora următoare.

TEMA SĂPTĂMÂNALĂ INDEPENDENTĂ

Prof. inv. preșc. Hondola Liliana-Dorina/Potinteu Elena- Cristina, GPP nr 12 Alba Iulia

Tema proiectului: „ÎN LUMEA POVEȘTILO!”

Subtemele proiectului: „ÎN LUMEA POVEȘTILO!”

Prof. inv. preșc. Hondola Liliana-Dorina/Potinteu Elena- Cristina

Grupa: mijlocie „Florilor”

Durata: 1 săptămâna (31. 05-04.06.2021)

Dimensiuni ale dezvoltării: - Conduită senzorio-motorie, pentru orientarea mișcării - Autocontrol și expresivitate emoțională - Comportamente prosociale, de acceptare și de respectare a diversității - Activare și manifestare a potențialului creativ - Mesaje orale în diverse situații de comunicare - Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare - Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat.

Comportamente vizate: - explorează și utilizează texturi și suprafețe diferite când se joacă (nisip, apă, frunze, pluș, plastic, burete etc.) - își coordonează mișcările în funcție de stimuli vizuali, ritm, cadență, pauză, semnale sonore, melodii; - recunoaște și exprimă emoții de bază, produse de piese muzicale, texte literare, obiecte de artă etc.; - își însușește și respectă reguli; înțelege efectele acestora în planul relațiilor sociale, în contexte familiare; - exersează, cu sprijin, asumarea unor responsabilități specifice vârstei, în contexte variate; - demonstrează creativitate prin activități artistico-plastice, muzicale și practice, în conversații și povestiri creative; - demonstrează capacitate de comunicare clară a unor idei, nevoi, curiozități, acțiuni,

emoții proprii; - demonstrează familiarizarea cu conceptul de număr și cu numerația; - demonstrează familiarizarea cu informații despre mărime, formă, greutate, înălțime, lungime, volum; - evidențiază caracteristicile unor obiecte localizate în spațiul înconjurător.

Resurse materiale: planșe, cărți ilustrate pentru copii, creioane colorate, hârtie glasată, lipici, coli xerox, hârtie creponată, acuarele, pensulă, plastilină, carton, fișe, cărți de povești, calculator, videoproiector, alte materiale necesare desfășurării activităților.

Resurse umane: copii, părinți, educatoare

Resurse de timp: 1 săptămână

Metode și procedee: observația, conversația, conversația euristica, învățarea prin descoperire, explicația, problematizarea, memorizarea

Inventar de probleme:

„În lumea poveștilor”

Ce știu copiii despre tema investigată?	Ce nu știu și vor să afle despre tema investigată
- Poveștile sunt frumoase;	- Care sunt formulele de început și de sfârșit ale unei povești?
- Din povești aflăm lucruri bune și interesante;	- Cine scrie poveștile?
- Există povești adevărate;	- De ce nu ne plac personajele negative?
- Că există povești cu prinți și prințese, cu animale, copii;	- De ce ne plac personajele pozitive?
- Părinții ne citesc seara.	- Cărțile de povești au coperti, imagini și scris.
	- Există în povești personaje negative și personaje pozitive

Scrisoare pentru părinți:

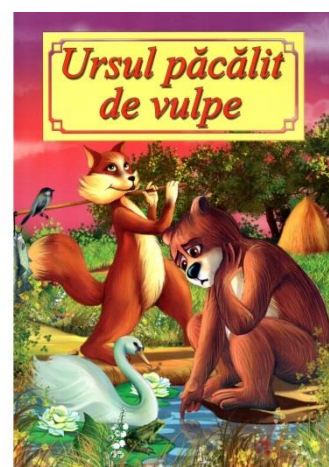
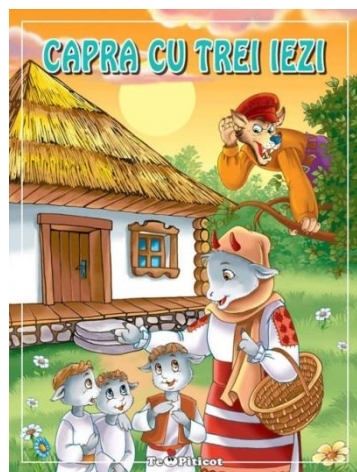
Dragi părinți,

În săptămâna , grupa mijlocie desfășoară tema săptămânală independent **ÎN LUMEA POVEȘTILOR**. Vă invităm să vă reamintiți poveștile copilăriei și să le citiți seara la culcare, pentru ca și noi să le povestim colegilor de la grădiniță!

Vă mulțumim!
Educatoarele și copiii

HARTA PROIECTULUI

ASPECTE TRADIȚIONALE ȘI MODERNE ALE EDUCAȚIEI

Prof. Bălănoiu Georgiana-Maria, Școala Gimnazială Novaci, jud. Gorj

În didactica tradițională, predarea a fost abordată din perspectiva „activismului” educatorului, funcționând ca un scop în sine, nefiind corelată cu celelalte componente ale procesului de învățământ: învățarea și evaluarea. În acest context, predarea se rezuma doar la simpla transmitere a cunoștințelor, fără a se urmări sistematic dacă acele cunoștințe au fost însușite logic, conștient și dacă elevul poate opera cu ele.

Conceptul de predare însemna expunere, transmitere sau în alte cazuri „dictare” de informații, iar evaluarea (ascultarea) se făcea în lecția viitoare prin reproducerea orală și integrală a celor spuse, dictate de profesor. Nu erau urmărite conexiunile dintre cunoștințe, noțiunile noi erau transmise separat ca pe o obligație profesională, mulți considerau că manualul era obligatoriu, nu programa, strategia didactică era confundată cu metodele de învățământ, iar relația predare-învățare-evaluare nu era considerată un sistem.

Învățarea, cât și evaluarea, apăreau ca procese, funcții aflate în opoziție de simplă juxtapunere, de alăturare mecanică față de predare. Pe lângă toate acestea, predarea se făcea după dictonul „magister dixit”, doar elevul era considerat „cel care învață”, fiind obiect și nu subiect al învățării, iar didactogeniile erau utilizate foarte des. Mai grav era faptul că multe persoane abilitate să efectueze controlul și îndrumarea „dădeau indicații”, spunând că numai așa trebuie făcut, altfel este greșit, strângându-l din start creativitatea, mai ales a tinerilor. Totul mergea după niște „stas-uri”, iar cine gândea creativ era „controlat” imediat. Erai apreciat dacă respectai indicațiile, nu dacă-ți îndeplineai obiectivele didactico-profesionale.

Toate aceste minusuri au făcut ca după 1990 să se renunțe la practicile tradiționale și să fie abordată o strategie nouă de predare centrată pe elev și tot demersul didactic să se circumscrie obiectivelor din curriculumul național. Modernizarea învățământului românesc începută încă din 1990 în domeniul predării reprezintă un demers complex și dificil care trebuie să satisfacă atât cerințele abordării riguros științifice dar și o deschidere către o pedagogie praxiologică, autentică, centrată pe optimizarea proceselor de învățare și evaluare.

În literatura de specialitate, predarea este definită în raport cu învățarea și chiar prin învățare; a predă însemnând a învăța pe alții. Predarea reprezintă activitatea desfășurată de profesor în cadrul lecției, spre a determina la elevi activitatea de învățare, ambele activități fiind în interacțiune în sistemul pe care îl constituie procesul de învățământ. I. Neacșu (1990, pag.109-110) constata existența unor relații de interdependență între predare-învățare-evaluare și desprinde câteva perspective de abordare a predării, evidențiate și de psihopedagogia modernă:

- Predarea implică producerea unor rezultate în conduita elevilor, profesorul încercând să pună de acord schema învățării cu schema conținutului predării;
- Rezultatele anticipate ale predării sunt legate de forța de inducere și producere afectivă a învățării. O relație afectivă puternică între profesor și elevi precum și o motivație corectă și sinceră a învățării creează interes și preocupare pentru elevi;
- Predarea și învățarea se manifestă ca procese coevolutive;
- Predarea implică o structură mentală și interacțională ordonată, bazată pe relațiile interne;
- Predarea este un proces secvențial și reversibil, în funcție de nivelul dezvoltării psihice a elevului;
- Predare trebuie să faciliteze schimbări comportamentale, dezvoltarea și formarea progresivă a personalității elevilor;
- Predarea este un proces mult mai larg decât seria acțiunilor și interacțiunilor din clasă, ea implicând comunicarea didactică de la proiectare până la evaluare. Este un demers ce trebuie permanent reglat, modulat, perfecționat în funcție de feedback-ul realizat prin măsurarea și

aprecierea rezultatelor școlare ale elevilor. Ea este legată în permanență de evaluare care completează ciclul intervenției educatorului asupra elevului;

- Evaluarea vine să ghideze acțiunea profesorului și a elevului și contribuie la adoptarea deciziilor legate de optimizarea procesului de predare-învățare. O bună comunicare didactică ajută la realizarea obiectivelor propuse, urmărește influențarea și modificarea comportamentelor individuale și de grup, generează învățare, educație, dezvoltare prin implicarea activă a elevului în actul comunicării.

Practica educațională a demonstrat că o influență covârșitoare asupra calității predării o are stilul de predare a cadrului didactic care reunește particularitățile individuale ale acestuia, modalitatea sa proprie de lucru cu elevii, stilul său original de instruire. Stilul este asociat comportamentului, se manifestă sub forma unor structuri de influență și acțiune, prezintă o anumită consistență internă, stabilitate relativă și apare ca produs al personalității. Cercetările relevă o multitudine de stiluri/comportamente de conducere în educație:

- *stilul autoritar* se caracterizează prin selectarea și promovarea tehnicilor și procedeele de învățare în totalitate de profesor care structurează timpul, nu încurajează inițiativele, sancționează atitudinile și rezultatele elevilor, este distant față de grup, își asumă responsabilitate totală în predare. - *stilul democratic* prin care profesorul încurajează implicarea activă a elevilor în procesul învățării, inițiativa, valorizează experiența cognitivă a elevilor, cooperează și conlucrează cu ei în organizarea situațiilor de învățare, acceptă variante de predare-învățare, prezintă criterii comune de apreciere, se comportă ca un membru al grupului.

- *Stilul „laissez-faire”* relevă rolul pasiv al educatorului, indiferența, minimalizarea fenomenelor semnificative în procesul instruirii, acceptă deciziile elevilor, nu face evaluări critice, ori negative, la adresa comportamentului elevilor, adoptă un sentiment de suficiență în întreaga sa activitate, lasă lucrurile să meargă de la sine. Deși poartă amprenta personalității educatorului, stilul de predare se poate ameliora/schimba.

Important este principiul bunului început, modul în care debutantul este asimilat, format și integrat în colectivul didactic, în respectarea standardelor de calitate a actului instructiv-educativ din acea unitate de învățământ. De asemenea, o influență majoră asupra formării unui debutant o are directorul școlii. Competențele sale manageriale pot construi un cadru didactic complet, iar lipsa lor poate dăra foarte ușor și ceea ce s-a construit în perioada de formare inițială. De aceea consider că o mare problemă a școlii românești o constituie selecția directorilor de școli și licee, numirea lor trebuie făcută cu adevărat pe baza competențelor manageriale și nu pe baza apartenenței politice.

Așadar, privite în ansamblu, dar și comparativ, cele două perioade prin care învățământul românesc a trecut scot în evidență parcursul istoric dar și evoluția sistemului nostru de învățământ, constituind indubitabil componente ale istoriei învățământului din România. Criticile îndreptate asupra unei etape sau laudele excesive asupra celeilalte nu ar fi de recomandat și nici de practicat deoarece ar constitui o imixtiune în logica și normalitatea evoluției unei societăți.

Ca și în alte domenii de activitate și în învățământ s-a înregistrat acea dinamică necesară prin care noul de astăzi devine mâine vechi, numai că înlocuirile trebuie făcute cu mult discernământ pentru a nu fi afectate valorile perene, ancestrale ale unui popor și de a nu regreta mai târziu anumite acțiuni introduse negândit în regulamentele școlilor cum se pare a fi libertatea excesivă de comportament și manifestare a elevilor atât în școală cât și în afara ei. Poporul român, de-a lungul istoriei, nu a renunțat la demnitate, la dreptate, cinste și onoare, iar astăzi aceste valori încep să se piardă încă din școală, iar societatea, alterată și ea, acceptă chiciul, senzaționalul murdar și degradant, vulgaritatea dusă până la extrem, se acceptă urcușul nonvalorii pe scara valorilor, se acceptă pornirea degradării morale a unei națiuni cunoscută până mai ieri „floarea de cireș” a curățeniei morale și sufletești.

Acum, mai mult ca niciodată, se impune un program național de stopare a degradării societății românești prin implicarea tuturor factorilor educaționali – familie, școală, presă, televiziune, societate în așa fel încât culturalizarea să producă efecte asupra conduitei comportamentale umane. De la promovarea acestor valori ar trebui să înceapă modernizarea învățământului din România.

Bibliografie:

1. Cerghit, I.: „Sisteme de instruire alternative și contemporane. Structuri, stiluri și strategii”, București, Ed. Aramis, 2007
2. Neacșu, I.: „Instruire și învățare”, București, E.D.P., 1999
3. Potolea, D.: „De la stiluri la strategii și performanțe. Structuri, stiluri și performanțe în învățământ” (coord. I. Jinga și L. Vlăsceanu), București, Editura Academiei, 1989
4. Bruner, J.S.: „Pentru o teorie a instruirii”, București, EDP, 1970
5. Diaconu, M., Jinga, I. (coord.) Ciobanu, O., Pescaru, A., Monica Păduraru, M.: „Pedagogie, în format digital”
6. Dumitru, Gh.: „Psihopedagogie”, E.D.P., București, 2003

PARTENERIAT ȘCOALA – COMUNITATE MODALITĂȚI DE SPORIRE DUHOVNICEASCĂ A TINERILOR PRIN CULTUL LITURGIC ȘI PRIN ACTIVITĂȚILE CULTURALE, SOCIALE ȘI SPORTIVE

Prof. Brădilă Laura, Școala Gimnazială Daia Română

Religia este *lumină pentru înțelegerea universului și a vieții*, ca dar al lui Dumnezeu, pentru a promova valorile familiei, ospitalității, dreptății, păcii, solidarității, înțelegerii și comuniunii între oameni.

Credința în Dumnezeu este cea mai mare zestre spirituală pe care Familia, Biserica, Școala și Comunitatea o pot transmite copiilor, pentru că ea *îi ajută pe tineri să facă deosebire între valori eterne și valori efemere, și le formează personalitatea*, învățându-i să cultive bunătatea și omenia, iubirea de Dumnezeu și de semenii, recunoștința față de generațiile trecute și responsabilitatea față de prezent și de viitor.

Despre Biserica, Sfinții Părinți vorbesc numind-o „cerul pe pământ” sau „Împărăția lui Dumnezeu din lumea aceasta” prefigurare a fericirii veșnice din împărăția cerurilor. Păstrătoare a unui tezaur duhovnicesc și cultural de o mare valoare, Biserica este însuși sufletul românesc, în dimensiunea lui cea mai curată, cea mai înălțătoare. Școala, prin orele de religie, continuă să susțină această idee.

Predarea religiei oferă tinerilor repere în viața de familie și în societate, având valențe educaționale deosebite, prin rolul ei formativ în viața tinerilor, reducând efectele negative ale crizei contemporane de identitate și de orientare, propunând modele viabile de bunătate și sfințenie, și oferind tinerilor repere în viața de familie și în societate. Educația religioasă reprezintă un factor de stabilitate și de comuniune în societatea românească, un izvor sfânt și statornic de inspirație pentru a apăra și promova identitatea spirituală și demnitatea persoanei care trăiește azi într-o lume din ce în ce mai pluralistă și mai fragmentată din punct de vedere spiritual și social.

Religia, fiind lumina vieții în comuniune de iubire cu Dumnezeu și cu oamenii, evidențiază valoarea eternă a faptelor bune, săvârșite în timpul limitat al vieții terestre, și

promovează comuniunea între generații prin valorile perene ale credinței cultivate și transmise.

Cercetările sociologice și psiho-pedagogice recente demonstrează rolul pozitiv al educației religioase în procesul de formare a personalității tinerilor și, mai ales, necesitatea studierii acestei discipline și la nivelul liceului, pentru formarea unor competențe și atitudini moral-sociale.

Anii grei ai dictaturii comuniste, cu ateismul ei umilitor impus în școlile de stat, contrar voinței unui popor religios, ne-au învățat să nu mai dorim cultură fără credință, știință fără spiritualitate, materie fără spirit, cunoaștere fără comuniune, filosofie fără speranță și, îndeosebi, școală fără suflet, adică educație fără religie, mai ales la vârsta întrebărilor existențiale și a formării spirituale a tinerilor, înțelegând că „sufletul culturii este cultura sufletului”.

Îndeosebi astăzi, într-o vreme a individualismului materialist agresiv și a relativismului valorilor morale și sociale, tinerii de liceu au mare nevoie de lumină pentru suflet, de modele sfinte și de valori eterne, de iubire curată și speranță susținută de rugăciunea Bisericii și de faptele bune ale credinței statornice.

Educația religioasă este singura în măsură să-l ajute pe tânăr să iasă de pe traiectoria declinului interior continuu. Prin urmare, menirea oricărei școli trebuie să fie aceea de a-l ajuta pe om să progreseze și spiritual. În acest sens, elevii pot fi responsabilizați cu privire la faptele și preocupările lor, pot fi îndrumați să se raporteze mereu la principiile creștine. Finalitatea orei de religie are în vedere convertirea personală, trăirea credinței și conștientizarea apartenenței elevilor la o comunitate eclezială. Din această perspectivă, a cunoașterii lui Dumnezeu, educația religioasă presupune o transfigurare lăuntrică a elevului, fără a-i schimba în mod silit caracterul și personalitatea. Această transfigurare începe din interior, prin convingere, prin exemplu, dar mai ales prin iubire, iar nu prin constrângere, fiindcă nu vom câștiga nimic încercând să silim pe cineva să meargă pe calea voii lui Dumnezeu.

Învățătura și trăirea creștină nu pot fi impuse, ci doar oferite prin modele exemplare. Ceea ce semănăm în sufletele copiilor noștri vom culege mai târziu. Iubirea, ca principiu fundamental al educației, este firul roșu al întregului sistem educațional. Ora de religie aduce un plus de valoare sistemului public de învățământ prin aceea că ea cultivă iubirea de Dumnezeu și de semenii, respectul și ascultarea față de părinți. Mai mult, oferă posibilitatea unei deschideri spre universul lăuntric prin care se descoperă sensul și frumusețea virtuților creștine.

Părinții copiilor înțeleg *necesitatea intensificării cooperării dintre Familie, Biserică și Școală, astfel încât educația religioasă primită acasă să fie consolidată în mod complementar prin educația copiilor și a tinerilor în Școală și în viața Bisericii*. În această perspectivă, poate fi valorificat și materializat cadrul oferit de *parteneriatul dintre parohie și școală*, pentru ajutorarea elevilor din familiile sărace și pentru desfășurarea de activități educaționale artistice, social-culturale și social-filantropice, *mai ales în timpul vacanțelor și al unor evenimente solemne cu semnificație națională sau patriotică*.

Societatea de astăzi, marcată de crize multiple și de secularism agresiv, cere școlii în parteneriat cu biserica noastră să folosească metode noi și dinamice de intensificare a misiunii ei în formarea intelectuală și spirituală a tinerei generații.

În acest context, școala și biserica susțin împreună **ATELIERUL CULTURAL-ISTORIC**, prin lansări de carte, filme artistice și documentare cu comentarii, prin activitatea bibliotecii, prin excursiile și pelerinajele religios-culturale, tabere cu specific, urmărește să veștejească ideea că viața religioasă ar înflori doar în orizontul ignoranței, al misticismului ieftin. Un astfel de exemplu poate fi redat mai jos. Ca un preambul al marii sărbători pascale la școala noastră, a avut loc un evenimentul organizat de Consiliul Județean Alba, Biblioteca

Județeană „Lucian Blaga” Alba, Biblioteca Comunală Daia Română și Școala Gimnazială Daia Română, **”Caravana literară -scriitori în școală”**.

În această ediție a caravanei în mijlocul elevilor din Daia Română au fost prezenți scriitorii Mihai Octavian Groza și Iuliu-Marius Morariu și bibliotecarii din cadrul bibliotecii județene. Activitatea a debutat cu prezentarea cărților și autorilor și au avut loc momente de lectură și un scurt moment artistic prezentat de elevii școlii noastre.

Tot în cadrul evenimentului au fost prezentate publicațiile Bibliotecii Județene „Lucian Blaga” Alba: *Correspondențe Culturale – Ion Lăncrănjan, Etnografie din Transilvania și Antologie de texte literare pentru copii* și proiectul „România 100”, care a avut ca finalitate promovarea volumului *Opere de Octavian Goga*, precum și „Antologie de poezie creștină contemporană”. Câte un exemplar din cărțile prezentate au fost donate cu acest prilej bibliotecii comunale din localitate.

Țelul al acestui atelier este să stimuleze asumarea mărturisirii și practicării credinței în orizontul cunoașterii, al culturii în general, avându-i în vedere atât pe laicii cultivați care se simt superiori în fața credinței, cât și pe credincioșii practicanți, timorați în fața culturii laice.

Alte activități care au avut ca temă „Sărbătoarea Învierii” s-au derulat în parteneriat cu Biserica Ortodoxă „Buna Vestire” și Consiliul Local Daia Română , astfel am desfășurat un proiect educațional **„MAI PUTEM TRĂI FRUMOS ?”**, având ca obiectiv sensibilizarea sufletul tânărului ajutându-l să înțeleagă că în jurul nostru sunt oameni care au nevoie atât de sprijin material, cât și afectiv; să conștientizeze necesitatea ajutorării celor aflați în situații de dificultate; să ofere sprijin material familiilor sub diferite forme: alimente și produse de curățenie, produse de igienă, hăinuțe, jucării; să manifeste spirit de ajutorare, toleranță față de toți care-i înconjoară; să înțeleagă implicarea comunității locale pentru a oferi o clipă de bucurie celor aflați în situații defavorizate; să-și formeze virtuți creștine; să-și cultive comportamentul moral-religios, dorința de a face fapte bune și de a fi cinstiți; să-și formeze sentimentul de dragoste față de Domnul nostru Iisus Hristos, să înțeleagă mesajul – „Aproape de tine ...”, să manifeste un comportament civilizat, politicos, toate acestea prin intermediul jocului, cântului, discuțiilor libere și a altor manifestări necesare dezvoltării unui suflet armonios.

Apoi, ca în fiecare an, ca o continuare a acestei mărețe Sărbători ale Învierii Domnului, cu ocazia sărbătorii Înălțării Domnului, elevii școlii noastre, alături de cadrele didactice și preotul paroh, de membri comunității, participă la serbarea de la Monumentul Eroilor din localitatea noastră cu un program artistic, cântece, pricesne, poezie patriotică și religioasă. Atmosfera este de fiecare dată înălțătoare, plină de respect față de cei cărora le datorăm totul - martirii și veteranii noștri.

Concluzie:

„Puține popoare au avut privilegiul de a se forma în istorie așa cum s-a născut în cristelnița creștină poporul român. Practic a fi român este sinonim cu a fi creștin.”

Dan Puric

BIBLIOGRAFIE

1. Anania, Arhiepiscopul Clujului Bartolomeu, Cartea deschisă a împărăției, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 2005
2. Bria, Pr. Prof. Univ. Dr. Ion, Spre împlinirea Evangheliei, Editura Reîntregirea, Alba Iulia, 2002
3. Moțoc, Pr. Alexandru, Biserica și tinerii, Editura Macarie, Târgoviște, 1997
4. Păcurariu, Pr. Prof. Dr. Mircea, Istoria Bisericii Ortodoxe Române, Editura Episcopiei Dunării de Jos, Galați, 1996
5. † Antonie PLĂMĂDEALĂ, *Descăli de cuget și simțire românească*, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1981, pp. 13-63.

**PROIECT EDUCAȚIONAL
„ȘANSE EGALE LA EDUCAȚIE PENTRU TOȚI COPIII”, PROIECT
CARE VIZEAZĂ EDUCAȚIA PENTRU DIVERSITATE, A
PLURALISMULUI, A EGALITĂȚII DE ȘANSE**

Prof. Ciobanu Daniela, Grădinița P.P. Nr. 7 Deva

ARGUMENT

În categoria copiilor defavorizați îi putem include pe cei proveniți din familii monoparentale sau orfani de ambii părinți, copiii ai căror părinți sunt șomeri, au grave probleme de sănătate sau un comportament imoral, copiii care locuiesc în zone izolate sau îndepărtate și a căror școlarizare depinde de existența unui mijloc de transport și copiii de etnie romă care se integrează cu greutate în colectivul clasei.

Cea mai bună soluție pentru un sistem educativ care să răspundă nevoilor tuturor copiilor se dovedește a fi educația incluzivă, caracterizată prin următoarele principii: dreptul fiecărui copil la educație pe baza egalității șanselor; nici un copil nu poate fi exclus din educație sau supus discriminării pe motive de rasă, religie, culoare, etnie, sex, limbaj, dizabilități; școala se adaptează la nevoile educabililor; diferențele individuale între copii constituie o sursă de bogăție și diversitate, și nu o problemă. Școala incluzivă are la bază un curriculum adaptat în raport cu nevoile copiilor.

Adaptarea curriculumului se poate realiza prin selectarea unor conținuturi din curriculumul general adresat copiilor normali, care pot fi însușite de copiii cu cerințe speciale; introducerea copiilor cu cerințe educative speciale într-o varietate de activități individuale, terapeutice, destinate recuperării acestora; folosirea unor metode și procedee didactice, a unor mijloace de învățământ intuitive, de natură să sprijine înțelegerea conținuturilor predate la clasă. Conceptul de cerințe educative speciale presupune necesitatea unei abordări diferențiate și specializate a educației copiilor în funcție de deficiențele pe care le prezintă. Tipurile de deficiențe întâlnite la copiii cu cerințe speciale sunt: deficiențe mintale, deficiențe de auz sau vedere, deficiențe fizice, psihomotorii, tulburări de limbaj, tulburări de comunicare și relaționare, tulburări de atenție și hiperactivitate – ADHD. Tot aici se înscriu și cazurile copiilor care eșuează la școală din diferite motive – copii instituționalizați, copii care provin din comunități etnice defavorizate etc. Aceștia au dreptul fundamental la educație, posedând caracteristici, interese, aptitudini și necesități de învățare proprii. De aceea proiectarea sistemelor educaționale și implementarea programelor școlare trebuie să țină seama de marea diversitate a caracteristicilor și trebuințelor copiilor incluși în procesul instructiv-educativ, care trebuie să asigure șanse egale pentru copiii defavorizați prin implicarea tuturor cadrelor didactice, părinților și a instituțiilor locale abilitate. Din perspectiva reglementărilor adoptate de statul român, copiii cu cerințe educative speciale pot fi integrați fie în unități școlare de educație specială, fie în grupe și clase speciale din unități preșcolare și școlare obișnuite, fie în mod individual în unități de învățământ obișnuite. Aceste școli trebuie să se adapteze unei pedagogii centrate asupra copilului, capabilă de a veni în întâmpinarea trebuințelor fiecărui copil în parte. Cadrele didactice trebuie să adopte mijloace de combatere a atitudinilor discriminatorii, construind o societate bazată pe spiritul de toleranță și oferind șanse egale la educație pentru copiii defavorizați. Societatea contemporană pune tot mai mult accentul pe diversitate.

DESCRIEREA PROIECTULUI

Derularea acestui proiect dorește să devină un schimb de experiență între cele două unități preșcolare. Acest proiect va da posibilitatea cadrelor didactice, copiilor și părinților din cele două unități preșcolare să interacționeze, să lege prietenii, să-și împărtășească experiența

acumulată, să promoveze educația pentru diversitate ca un răspuns la pluralismul de toate felurile cu care ne confruntăm.

SCOPUL

- Dezvoltarea abilităților de a intra în relații cu cei din jur;
- Valorificarea activității metodice a cadrelor didactice și împărtășirea experienței pozitive din activitatea didactică;
- Diversificarea activităților educative desfășurate de cele două unități preșcolare;
- Promovarea educației pentru diversitate, a pluralismul de toate felurile, a egalității de șanse.

OBIECTIVE URMĂRITE

pentru cadre didactice:

- să împărtășească experiența pedagogică și să o valorizeze în munca educativă;
- să-și dezvolte abilitățile de a acționa în comun cu cadrele didactice din alte unități de învățământ pentru a organiza și desfășura acțiuni online comune;
- să asigure un climat socio-afectiv și educativ optim în timpul și în afara desfășurării proiectului.

pentru copii:

- să-și facă prieteni și să colaboreze cu alți copii;
- să învețe să trăiască și să interacționeze pozitiv în această lume diversă.;
- să accepte și să îmbrățișeze ideea ca nu există valori superioare sau valori inferioare;
- să-și aducă contribuția la amenajarea în clasă și grădiniță a unui sector cu lucrări relevante temei proiectului.

pentru părinți

- să colaboreze cu cadrele didactice pentru mai buna cunoaștere a copilului, eficientizarea metodelor educative aplicate;
- să orienteze copiii în sensul aprecierii diversității.

GRUP ȚINTĂ

- cadre didactice din cadrul celor două unități de învățământ;
- preșcolarii de la cele două instituții de învățământ preșcolar;

RESURSE PROIECT:

➤ umane

- directorii celor două unități;
- educatoarele;
- preșcolarii implicați în proiect;
- părinții copiilor;

➤ materiale

- documente ale cadrelor didactice
- produse realizate de către copii
- albume
- materiale didactice din dotarea școlii
- aparate tehnice

➤ financiare

- sponsorizări, contribuții proprii ale cadrelor didactice, contribuții din partea părinților

➤ de timp

- două luni, mai-iunie 2021.

REZULTATE AȘTEPTATE

- legarea unor prietenii între preșcolarii celor două unități de învățământ;
- realizarea unui album cu aspecte din derularea acțiunilor;
- implicarea benevolă a părinților în acțiunile noastre și acordarea sprijinului material necesar.

MEDIATIZAREA

- expunerea unor fotografii din activitățile realizate;
- prezentarea în Consiliul Profesoral a modului în care s-a finalizat proiectul.
- diseminarea activităților pe grupuri cu specific preșcolar;
- prezentarea proiectului în cadrul comisiei metodice;

MONITORIZAREA

- derularea proiectului va fi urmărită în fiecare etapă punându-se accent pe activitatea concretă;
- activitățile se vor desfășura la termenele prevăzute.

EVALUARE

- Expoziții cu lucrările copiilor;
- Albume.

PROGRAMUL ACTIVITĂȚILOR

Nr. crt	Activități	Modalități de realizare	Locul desfășurării	Cine răspunde	Perioada
1.	Inițierea proiectului educațional „Șanse egale pentru toți copiii!”	Întâlnire online între parteneri; Lansarea proiectului.	Unitățile de învă. implicate în proiect	Coordonatorii de proiect	Mai 2021
2.	„Prietenul meu special!”	„Felicitare pentru prietenul meu”	Unitățile de învă. implicate în proiect	Educatorele din cele două unități, copii, părinți.	Mai 2021
3.	„Unitate în diversitate!”	Expoziții cu lucrări	Unitățile de învă. implicate în proiect	Educatorele din cele două unități, preșcolari.	Iunie 2021
8.	„Dansăm și ne distrăm împreună!”	Serbare online	Unitățile de învă. implicate în proiect (online)	Cadrele didactice din cele două unități, preșcolarii, părinți.	Iunie 2021

DEZVOLTAREA COMPETENȚELOR CHEIE

Prof. inv. preșcolar Feurdean Maria-Garofița, G.P.P. Nr. 8/9 Alba Iulia

Ce sunt competențele?

Competența poate fi definită ca „o combinație complexă de cunoștințe, abilități, interpretări, valori, atitudini și dorință, care conduc la măsuri concrete și eficiente, întreprinse de om în lume, într-un domeniu anume. „Prin urmare, a fi competent înseamnă să fii capabil să aplici eficient o combinație de cunoștințe, abilități și atitudini pentru a reacționa cu succes într-o situație sau pentru a soluționa o problemă în lumea reală. Termenul „competență” a fost folosit inițial în context profesional, în Franța anilor 1970, pentru a defini acel ceva de care au nevoie angajații, pe lângă calificări, pentru a acționa eficient într-o serie de situații apărute la locul de muncă. În anii 1980, au început să apară, în mai multe țări, strategii didactice bazate pe competențe, vizând învățământul și formarea vocațională. De atunci, noțiunea de educație bazată pe competențe s-a extins la învățământul general, după cum vom vedea în continuare.

Cadrul de referință european, cuprinde următoarele opt competențe-cheie, considerate esențiale pentru împlinirea și dezvoltarea personală, pentru incluziunea socială, cetățenia activă și ocuparea forței de muncă.

1. Comunicarea în limba maternă
2. Comunicarea în limbi străine
3. Competență matematică și competențe de bază privind știința și tehnologia
4. Competența digitală
5. Capacitatea de a învăța să înveți
6. Competențe sociale și civice
7. Simțul inițiativei și al antreprenoriatului
8. Conștiința și expresia culturală

De ce este necesară educația bazată pe competențe?

Importanța formării de competențe în școală a crescut considerabil, iar în ultimul timp a devenit un imperativ al sistemelor de învățământ din întreaga lume, ca urmare a motivațiilor sociale și economice, cât și a progreselor din sfera cercetării pedagogice. Necesitatea de a îmbunătăți calitatea și relevanța competențelor dobândite de elevi la terminarea școlii este o realitate bine cunoscută, mai ales din perspectiva ratei ridicate a șomajului în rândul tinerilor europeni. Deși sunt necesare, cunoștințele și competențele de bază nu mai sunt suficiente pentru a face față cerințelor complexe ale imperativelor sociale de astăzi, într-o economie mondială tot mai competitivă.

Cum pot forma profesorii competențele-cheie ale elevilor?

Principala strategie recomandată pentru a preda competențe digitale este de a pune la dispoziție medii de învățare interactive, în care elevii să desfășoare activități practice, bazate pe interogare. Aceste medii promovează învățarea multidisciplinară, bazată pe colaborare, și comportă o dimensiune tehnologică tot mai pregnantă.

Învățarea bazată pe proiecte este o metodă care se pretează foarte bine formării de competențe în rândul elevilor, dat fiind că permite abordarea simultană a mai multor competențe cheie, într-o manieră interdisciplinară. Metoda recomandă proiectele **eTwinning** drept un vector esențial al formării de competențe la elev.

Pentru cine nu știe, eTwinning este comunitatea școlilor din Europa, este un proiect al Comisiei Europene, eTwinning a devenit parte integrantă a Erasmus+, Programul Uniunii Europene pentru Educație, Formare, Tineret și Sport:
<https://www.etwinning.net/ro/pub/index.htm>.

Învățarea bazată pe proiecte încurajează elevii să adopte o atitudine activă și responsabilă față de propria învățare, însă activitățile necesită o bună structurare și instrucțiuni

clare din partea profesorului, atunci când este cazul. Elevii au, cu precădere, nevoie de sprijin pentru a-și dezvolta capacitatea de a învăța independent, așa-numita competență „de a învăța să înveți”. Școlile ar trebui să țină cont de binele emoțional și social al elevilor și să faciliteze tendința de autonomizare a învățării.

Astfel, am desfășurat cu preșcolarii proiecte eTwining diverse . Aceste proiecte ajută copii să iubească poveștile, natura, să facă cunoștință cu emoții noi, să descopere informații despre Spațiu și planete, să respecte tradițiile și obiceiurile populare. Preșcolarii sunt încurajați să se exprime liber, atât verbal, cât și prin artă: pictură, muzică, improvizații teatrale, dans.

Bibliografie :

1. Comisia Europeana (2010) Educația școlară: pregătirea noi generații
2. Suport de curs „CRED – Curriculum relevant, educație deschisă pentru toți. Formare nivel II – învățământ primar”

ECUAȚIA REUȘITEI ȘCOLARE

Prof. Țuculete Marinela, Liceul cu Program Sportiv Alba Iulia

Educația se suprapune pe dimensiunea întregii existențe a omului. Ea începe odată cu nașterea ființei umane și devine o dimensiune a existenței sale pe parcursul întregii vieți. Principalii factori care determină reușita școlară la elevi sunt școala, familia și comunitatea. Realizarea acestui ideal nu poate fi concepută fără o legătură strânsă între acești trei piloni, trei surse principale pentru dezvoltarea și educarea personalității elevului.

Rolul familiei în dezvoltarea psihosomatică a elevului este hotărâtor. Familia exercită o influență puternică asupra opțiunilor școlare, atât prin transferul unor modele ale părinților, cât și prin proiecția spre o profesie. Familia are rolul de a asigura un climat sigur, prielnic dezvoltării fizice și emoționale a copilului, de a oferi o bază disciplinară, adică *cei șapte ani de acasă*, de a asigura o bază de valori solide, pe baza cărora să poată opera și școala, de a extinde cunoștințele dobândite la școală în mediul familial, de a modela copiii în spiritul toleranței și al acceptării diferențelor.

Valențele educative ale familiei sunt o expresie directă a mediului familial, considerat ca rezultat al unei sinteze unice a tuturor relațiilor care se stabilesc între membrii săi. Climatul familial ca factor al procesului școlar, contribuie la formarea atitudinii elevului față de școală și față de învățatură. Prin regimul de viață pe care părinții îl impun și îl controlează, contribuie la formarea unui stil individual de muncă și a unor trăsături de caracter necesare înlăturării dificultăților în activitatea de învățare.

Școala nu-și poate realiza pe deplin sarcinile dacă nu cunoaște condițiile familiale și de viață ale copiilor. De asemenea, o serie de aspecte ale comportamentului elevilor, absențe, disciplină, mod de reușită la învățatură nu se pot cunoaște și rezolva fără contactul cu familia.

Părinții nu pot cunoaște pe deplin psihologia copilului lor dacă nu află și modul lui de comportare în condițiile școlare. Activitatea de acasă este o continuare a activității pedagogice de la școală și invers. Întregul proces de educație se realizează atât la școală, cât și acasă. Un studiu realizat în ceea ce privește necesitatea colaborării școală-familie enumeră patru motive pentru care cei doi piloni trebuie să stabilească legături între ei: părinții sunt juridic responsabili de educația copiilor lor; învățământul nu este decât o parte din educația copilului, o bună parte a educației se petrece în afara școlii; influența atitudinii parentale asupra rezultatelor școlare ale elevilor; grupurile sociale implicate în instituția școlară, părinți-profesori, au dreptul să influențeze gestiunea școlară.

Aspectul cel mai important este faptul că școala trebuie să găsească forme cât mai eficiente de colaborare, de atragere a părinților într-un dialog eficient pentru a ajuta elevul în progresul școlar. Aceste forme de colaborare ar putea fi: comitetele de părinți, adunările cu părinții, consilierea părinților de către psihologul școlii, pedagogizarea părinților, corespondența cu părinții ori alte forme de colaborare, prin care familia și școala dezvoltă procesul de educare a viitorului cetățean.

Parteneriatele școală-familie au la bază ideea că profesorii, elevii și părinții sunt parteneri în educație. De aceea, educația presupune ideea de echipă, de asociație ce implică efort, scop comun și rezultate valoroase. În fiecare țară din Uniunea Europeană există structuri formale organizate, de participare a părinților în sistemul educațional. Legislațiile și proiectele de reformă educațională au definit în majoritatea țărilor noi legi referitoare la participarea parentală în sistemele educaționale.

Mai mult ca niciodată, familia este primul factor educativ, exercitând o influență adâncă asupra dezvoltării fizice, intelectuale, morale sau estetice. De fapt, familia este cea care oferă copilului aproximativ 90% din cunoștințele uzuale despre plante, animale, ocupațiile oamenilor, obiectele casnice, spiritul de observație, memoria și gândirea copiilor. În contextul unei societăți care tinde să fie occidentală părinții sunt priviți ca primii învățători ai copilului, parte hotărâtoare a procesului de învățământ.

Un rol important în colaborarea familiei cu școala, în reușita educațională a elevului îl au asociațiile de părinți, a căror finalitate este protecția copilului prin educație. Cele mai frecvente obiective ale asociațiilor de părinți sunt: sensibilizarea părinților privind drepturile și îndatoririle lor, influența comportamentului lor asupra copilului; informarea părinților privind problemele specifice; formarea părinților prin cursuri destinate acestora; reprezentarea părinților, aceștia fiind obligați să apere interesele celor pe care îi reprezintă, raportând periodic acestora problemele dezbătute în consiliul de participare școlară.

Astăzi, aceste parteneriate sunt focalizate pe asigurarea calității învățării și formării copilului, sub influența metodelor de instruire și educare, promovate de familie și școală în vederea reușitei educaționale a elevului. Principiul conform căruia oamenii pot fi puternic influențați și transformați de și prin educație, adaptarea curriculei la societatea cunoașterii, la schimbare, la postmodernitate, impune modele noi de abordare, care să formeze viitorul om flexibil, deschis, pragmatic, dezvoltat din punct de vedere social și emoțional, capabil să aplice.

BIBLIOGRAFIE

1. Bunesu, G, Alecu, G, Badea, D, *Educația părinților. Strategii și programe*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1997
2. Dolean, I, Dacia, D, *Meseria de părinte*, Editura Aramis, București, 2002
3. Stănciulescu, E, *Sociologia educației familiale*, Editura Polirom, Iași, 2003
4. http://www.educati.ro/resurse/educatia_parintilor.html

PREDAREA DISCIPLINEI OPȚIONALE GEOGRAFIA FRANȚEI ÎN MEDIUL ONLINE: O PROVOCARE PENTRU ELEVI ȘI PROFESOR

Profesor Rusu Sofica, Colegiul Național „Horea, Cloșca și Crișan” Alba Iulia

Motto: Dascălul este mintea care dezvoltă minți, este educatorul care se educă permanent, este speranța societății noastre. Dascălul este cel care spune: Show must go on (line)! (Răzvan Curcubătă)

Prin derularea unor lecții de Geografia Franței în mediul on-line s-a dorit familiarizarea elevilor cu poziția geografică a Franței, cu originea francezilor, cu tipurile de climat, cu vegetația și flora, dar și cu o cunoaștere a marilor orașe din Franța, a celor mai importante zone industriale, agricole, viticole, turistice. Motivarea elevilor pentru studiul limbii franceze, formarea competențelor lingvistice de receptare și producere de mesaje scrise în limba franceză, și nu în ultimul rând îmbogățirea culturii generale sunt obiectivele acestui parcurs în mediul online.

Lecțiile de Geografia Franței au fost derulat în mediul on-line, mediu care a permis acces la cele mai variate și bogate resurse și conținuturi digitale pe teme abordate, iar platforma G Suite for Education a dat posibilitatea integrării de texte și documente, vizionarea de filme și materiale video, redactarea de texte în limba franceză, prezentarea de referate în Power Point sau Google slide. Elevii au avut posibilitatea să-și dezvolte abilitățile de utilizarea a noilor tehnologii, au fost motivați să învețe limba franceză pornind de la imagini, filme, diverse texte în limba franceză, hărți interactive, grafice, spoturi publicitare.

S-a constatat că abordarea unor teme specifice Geografiei Franței au avut o receptivitate mai mare în rândurile elevilor atunci când informațiile exploatate didactic au venit din zona digitală. Derularea lecțiilor pe platforma G Suite a permis asimilarea elementelor de vocabular și de gramatică într-un mod atractiv și plăcut. Temele abordate în perioada octombrie 2020- iunie 2021 au fost interesante și variate, iar dintre acestea pot fi menționate următoarele:

1. La position de la France dans l'Europe et dans le monde
2. Le cadre français: l'Hexagone
3. Les grands ensembles du relief. Le relief de la France
4. Les cours d'eau français. Les grands fleuves français
5. Les climats français. Les régions climatiques
6. La végétation: les domaines végétaux
7. L'origine des Français: des Celtes...aux Vikings/ Des Belges...aux Maghrébins/Les facteurs d'unification d'une France plurielle
8. Les habitudes des Français: logement, voiture, animaux domestiques, repas, alimentation
9. Les paysages urbains. Paris et son agglomération
10. Les départements et les 27 régions françaises
11. L'agriculture française. Le défi de la mondialisation
12. Le vignoble français. La diversité du vignoble
13. La pêche et l'aquaculture. Les principaux ports de pêche
14. La France, premier pays touristique mondial. Les espaces touristiques

Activitățile de învățare au fost corelate cu scopul lecțiilor, cu formarea competențelor de nivel A2-B1, ele fiind extrem de variate: extragerea esențialului din texte pe teme specifice disciplinei Geografia Franței cu un conținut științific (date și cifre, procente și valori), extragerea unor informații din video-uri importate în clasa digitală de pe Youtube, orientarea pe hărți fizice și administrative, formularea de idei, de opinii plecând de la imagini, scheme,

grafice, în cadrul unor dezbateri în grup. Alte activități specifice au vizat redactarea de texte scurte pe teme mai sus amintite, activități de lectură și răspuns la întrebări pe marginea documentului lecturat, notarea vocabularului și reutilizarea lui în alte contexte. Evaluarea s-a realizat prin referate care au fost prezentate în Power Point și notate după criterii de evaluare, precum: corectitudine lexicogramaticală, capacitatea de a exprima idei și opinii în limba franceză, capacitatea de a structura lucrarea și ideile, respectarea cerinței (temă și număr de slide-uri, inserarea de imagini pertinente în raport cu conținutul de idei și alegerea temei cromatice, dovada unor competențe TIC).

Prin lecțiile de Geografia Franței propuse, s-a urmărit dezvoltarea la elevi a unor reprezentări culturale, creșterea interesului pentru studiul limbii și al civilizației franceze, stârnirea curiozității pentru descoperirea unor aspecte culturale și de civilizație franceză, implicarea elevilor în activitatea de cercetare și documentare, dezvoltarea tuturor competențelor de receptare/producere de mesaje. Din perspectiva unui demers educațional centrat pe competențe, s-a realizat o evaluare continuă, formativă și s-a observat ritmic activitatea elevilor în clasele digitale create pe platforma G Suite For Education.

În online, am privilegiat evaluarea formativă care prezintă câteva atuuri, subliniate, de altfel și de Mariana Dragomir, autoarea lucrării cu titlul *Puncte de vedere privind predarea-învățarea limbii franceze*. Evaluarea formativă deschide drumul elevului spre auto-evaluare, recunoaște elevului dreptul la eroare, profesorul și elevul devin parteneri în actul de învățare, evaluarea formativă este mai utilă decât notarea tradițională și este recomandată în cadrul unei abordări comunicative a predării limbilor străine, ea favorizează o adaptare a activităților de predare-învățare în funcție de informațiile primite de la elev, în funcție de feedback, ea informează profesorul cu privire la progresul făcut de elev, ea reprezintă o oglindă a felului în care s-a predat și reflectă dificultățile pe care elevul le întâlnește pe parcursul învățării.

Bibliografie:

1. Labrune.Gérard, *La Géographie de la France*, Repères pratiques, Nathan, 2004
2. Iepure, Călin, Curcubătă Răzvan, Vaida, Bogdan, *Captivează-ți elevii în online mai ceva ca în clasă!*, 2020
3. Dragomir, Mariana. *Puncte de vedere privind predarea-învățarea limbii franceze ca limbă străină (Considération sur l'enseignement- apprentissage du français langue étrangère)*, Dacia, Colecția Didactică, Cluj-Napoca, 2021
4. Mermet, Gérard, *Francoscopie*, Pour comprendre les Français, Larousse, 2004

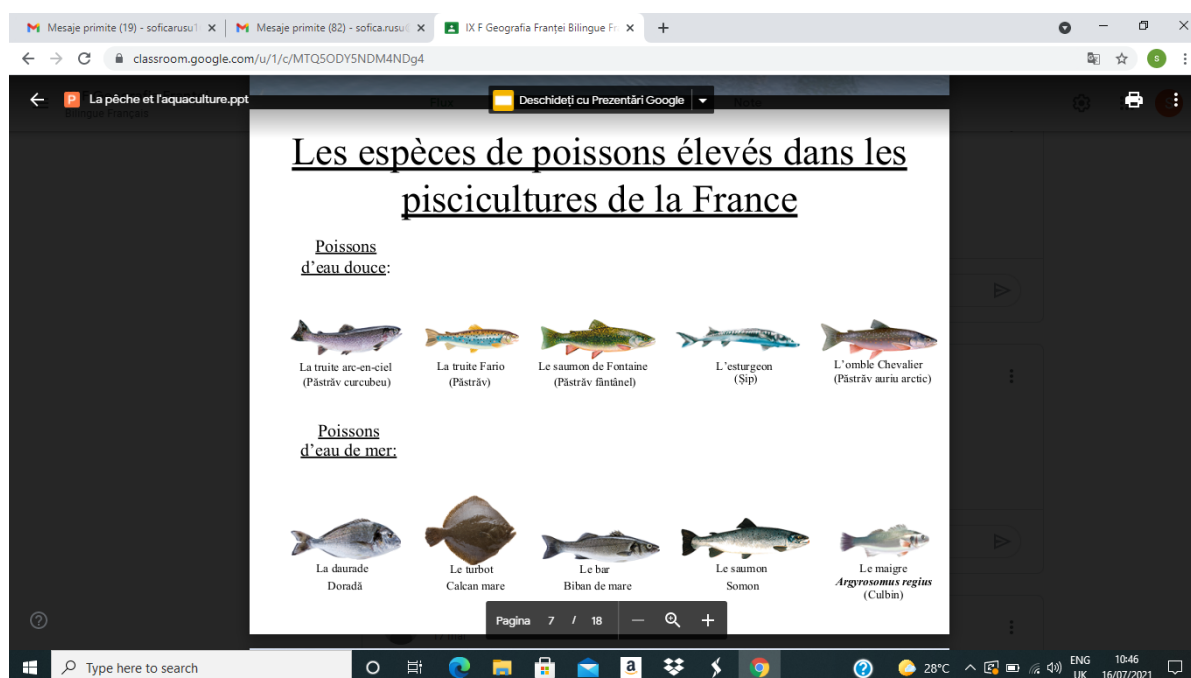
Imaginea nr.1. La végétation en France : sarcini de lucru, materiale suport (exemplu de lecție construită pe platforma de învățare, în google classroom)

The screenshot shows a Google Classroom interface. At the top, there are tabs for 'Mesaje primite (19) - sofica.rusu', 'Mesaje primite (82) - sofica.rusu', and 'LA VEGETATION'. The address bar shows the URL: classroom.google.com/u/1/c/MTQ5ODY5NDM4NDg4/a/NDk0OTk0MzY0NTBa/details. The page header includes 'IX F Geografia Franței Bilingue Français', 'Instrucțiuni', and 'Temele studenților'. The main content area is titled 'LA VEGETATION' with a green icon and a green checkmark. Below the title, it says 'SOFICA RUSU · 7 feb. (Editat la 7 feb.)' and '100 de puncte'. There are three numbered instructions in French: 1. Lisez les textes et retenir les informations les plus importantes sur la végétation et le climat ! 2. Regardez la carte de la France et observez les symboles concernant les espaces naturels et la végétation typique ! 3. Suivez les films et dites quels sont les différents types de climats sur la Terre et en France! Parlez aussi de la végétation! spécifique à chaque type de climat! Below the instructions, there are six resource cards: 'La vegetation en France pag... PDF', 'La vegetation en France pag... PDF', 'Les étages de la montagne Videoclip YouTube 4 minute', 'Link http://collegeleonarddevinci.ac-b...', 'Vocabulaire La vegetation e... Word', and 'Les climats sur Terre Videoclip YouTube 5 minute'. At the bottom, there is a section for 'Comentarii la curs' with a search bar and a play button icon. The Windows taskbar at the bottom shows the search bar, task view, and various application icons, along with system information like 28°C, ENG UK, and 16/07/2021.

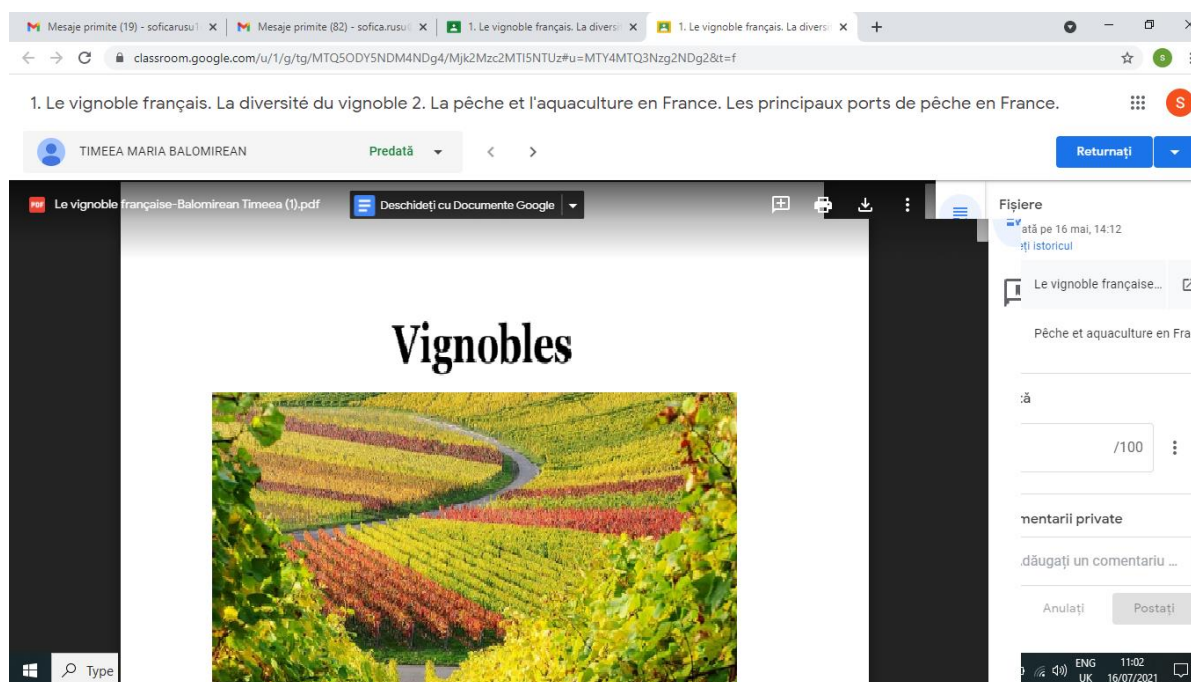
Imaginea nr. 2. L'aquaculture en France- exemplu de referat

The screenshot shows a presentation slide titled 'L'AQUACULTURE EN FRANCE'. The slide features a large image of a fishing boat on the ocean. Below the main image, there is a smaller image of an aquaculture facility with several large circular tanks. To the right of the smaller image, there is a text box with the title 'L'AQUACULTURE EN FRANCE' and a paragraph in French: '* La pêche professionnelle et l'aquaculture sont des activités historiques qui se sont fortement développées au XXe siècle. De nombreux types de pêches se pratiquent dans les eaux douces et'. The slide is displayed in a presentation window with a dark background and navigation controls on the right. The Windows taskbar at the bottom shows the search bar, task view, and various application icons, along with system information like 28°C, ROU, and 16/07/2021.

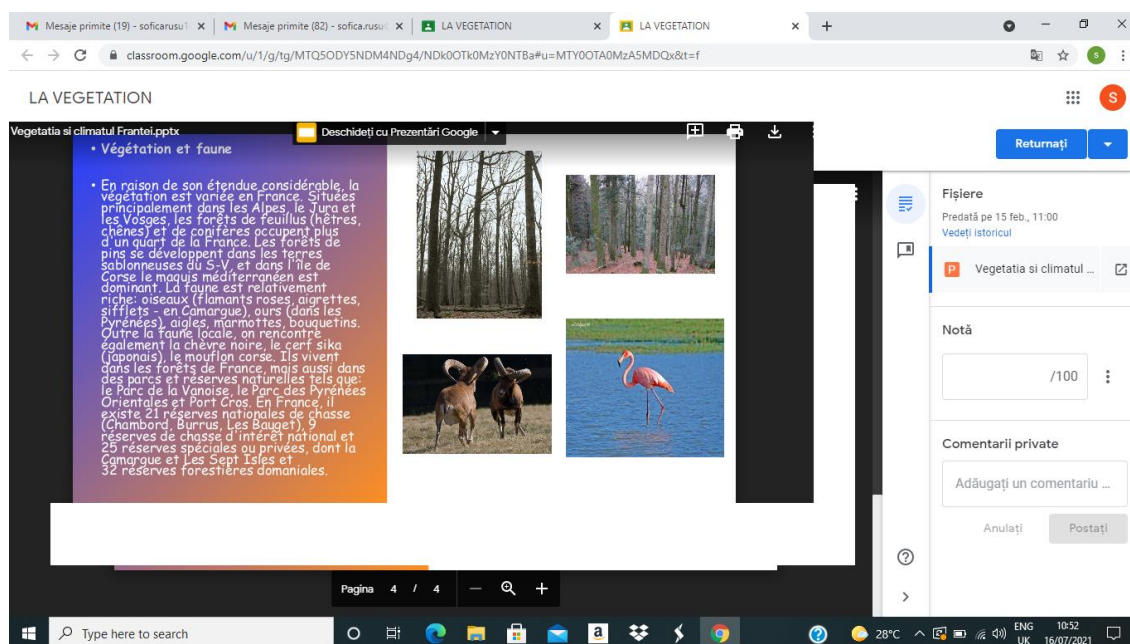
Imaginea nr. 3. Les espèces de poisson- exemple de referat

Imaginea nr. 4. Le vignoble français- exemple de referat

Imaginea nr. 5 La flore et la faune- exemple de referat postat în Google classroom (text și imagine)

TEACHING THE MENTAL LEXICON DURING THE ENGLISH CLASS

Prof. Ungur Lacrima Mihaela, Liceul Tehnologic „Țara Moșilor” Albac

Rezumat: Predarea vocabularului la orele de limba engleză

Articolul pe care vi-l supun atenției tratează importanța predării vocabularului în studiul unei limbi străine. Deși profesorii de limba engleză sunt mai mult interesați de predarea gramaticii, decât a vocabularului, totuși este esențial să reținem că, vocabularul este și el un instrument important în procesul de predare – învățare a unei limbi străine (în acest caz limba engleză). Starea noastră de a funcționa în societate în prezent, este într-o oarecare măsură afectată de cunoștințele de limbă și comunicare, de abilitatea de a cunoaște limbi străine. Din aceste motive, foarte multe universități organizează cursuri, seminarii destinate comunicării, iar multe companii oferă angajaților săi cursuri pe tema comunicării. Trăim într-o lume în care comunicarea este esențială, iar cuvântul este principalul vector de comunicare. Prezentul articol pune în lumină doua metode de predare a vocabularului la orele de limba engleză: cel al lui Jeremy Harmer (renumit profesor și metodist, având numeroase cărți de metodică publicate atât în UK, cât și în afară); și cel al doamnei Penny Ur, cunoscut profesor și lingvist cu o vastă experiență atât ca profesor, cât și ca metodist. Jeremy Harmer, susține că în predarea vocabularului, trebuie să se țină cont de selecția cuvintelor care urmează a fi predate. Sunt mai multe criterii care ar trebui să fie luate în considerare, cum ar fi: distincția între substantivele abstracte și concrete; nivelul de cunoștințe al elevilor; frecvența cu care sunt folosite acele cuvinte, nevoile și dorințele elevilor. Există două mari criterii, despre care ne vorbește Jeremy Harmer: frecvența și aria de acoperire a cuvântului care urmează a fi predat.

Cuvintele care sunt cel mai des folosite ar trebui să fie predate inițial. Un cuvânt este mai util dacă are mai multe sensuri, dacă acoperă o arie mult mai largă decât una singură.

Odată ce această selecție este făcută, urmează predarea vocabularului care nu înseamnă doar a prezenta un cuvânt nou. Este un proces mult mai complex. Elevii trebuie să cunoască pe lângă sensul cuvântului, și alte elemente importante cum ar fi: modul în care sufixele și prefixele au contribuit la formarea cuvintelor, cum se pronunță cuvintele, cum sună ele, cum se accentuează, cum le folosim în comunicare și cum s-au format. A cunoaște un cuvânt înseamnă a-l folosi în context în relație cu celelalte cuvinte. Un cuvânt nu poate exista singur, ci doar în relație cu alte cuvinte, ele depind unele de altele.

Penny Ur consideră abordarea domniei sale asupra predării vocabularului, ca fiind una tradiționalistă. Domnia Sa susține faptul că vocabularul este cel mai important aspect al limbii care trebuie predat. Un argument important este, faptul că un elev poate înțelege un text și se poate face el însuși înțeles, chiar și cu puțină gramatică, dar bogat în vocabular. Dacă un elev înțelege 98% dintr-un text, profesorul poate considera faptul că elevul a înțeles ideea principală a textului, iar restul îl va putea deduce din context. A preda vocabularul la orele de limba engleză, nu înseamnă doar a prezenta un cuvânt nou, ci, înseamnă, de asemenea a-l învăța pe elev și pronunția, ortografia, sensurile cuvântului, conotațiile, modul de formare al cuvintelor, folosirea cuvintelor în contexte diferite. Pentru a avea un bun control asupra limbii, elevii trebuie să cunoască mai întâi cuvintele care sunt cel mai frecvent folosite. Cele mai des întrebuințate noțiuni, sunt cele care au prioritate în predarea vocabularului.

Dacă Harmer consideră că importanța întâlnirea „accidentală” cu noțiunile noi în procesul de învățare, Penny Ur consideră că aceasta nu este o metoda fructuoasă de învățare, deoarece elevii nu își amintesc multe cuvinte care nu au fost învățate în mod conștient și deliberat. Predarea vocabularului este deci, un proces complex, care necesită multă cercetare și planificare.

Despite the fact that teachers used to focus on grammar rather than on vocabulary, teaching the mental lexicon, has a great importance in the study of a foreign language. There are many articles, studies, books about teaching vocabulary, because one of the most important tools we can give students for succeeding, not only in their education but more generally in life, is a large, rich vocabulary and the skills for using those words. Our ability to function in the society of nowadays is mightily affected by our ability to communicate, our language skills and word knowledge. Many universities organize courses on communication, many companies offer to their employees trainings on communication. Words are an important part of our lives. Jeremy Harmer considers that teaching vocabulary has a great importance in the study of a foreign language, even if, many years it was seen as incidental to the acquisition of grammatical knowledge about the language. In fact, they are both important and interdependent in the long process of learning and teaching a foreign language.

The first problem identified by Harmer in teaching the mental lexicon, is that related to the selection of the words to be taught. There are many criteria which should be taken into consideration when the selection is made. Jeremy Harmer mentions the distinction between concrete and abstract nouns, the level of the students, the frequency and the coverage, student's needs and wants, word's functions, structure etc. There are many debates when it is to chose the best criterion for the selection. Harmer underlines the importance of two main criteria: frequency and coverage. Firstly, the words which are most commonly used are the ones we should teach first. Secondly, a word is more useful if it covers more things than if it only has one very specific meaning.

Once the selection is made, another important thing to be understood is the fact that teaching vocabulary does not mean only presenting new word to students. It is a much more complex process. Students must know many other things about a word besides its meaning

such as: how suffixes and prefixes work, how words are spelt and how they sound, the way words are stressed, how to understand and use words in speech, word formation etc.

Harmer summarizes 'knowing a word' in the following way: meaning in context, sense relations, words meaning, metaphor and idiom, collocation, style and register, parts of speech, prefixes and suffixes, spelling and pronunciation, meaning in context.

Some of the techniques to be used when teaching vocabulary are:

- bringing 'realia' into the room or pictures;
- mime, action and gesture (in particular for actions);
- contrast;
- enumeration;
- explanation;
- dictionary definition;
- vocabulary games;
- translation. The last method is a quick and easy way to present the meaning of words, but it is not without problems.

The most important thing when teaching the mental lexicon is to make students 'interact' with words. There are different teaching approaches considering that a good way of teaching vocabulary is that students should go home every evening and learn a list of fifty words 'by heart'. Harmer considers that this practice may have some good results, but it avoids one of the central features of vocabulary use, that words occur in context.

Rather than just learn them, students should manipulate words.

Students should be aware of the vocabulary they need for their level. Words do not just exist on their own: they live with other words and they depend upon each other. When students learn words in context they are far more likely to remember them than if they learn them as single items.

Special emphasis should be placed on discovery activities.

Somehow or other, then, it seems that we should get students to interact with words. We should get them to 'adopt' words that they like and that they want to use... Especially at intermediate levels and above, discovery techniques (where students have to work out rules and meanings for themselves rather than being given everything by the teacher) are an appropriate alternative to standard presentation techniques. This is certainly true of vocabulary learning where students will often be asked to 'discover for themselves' what a word means and how and why it is being used.

Penny Ur considers her approach on teaching vocabulary a traditionalist one. She says that vocabulary is the most important aspect of language to teach. The major argument is the fact that a student can understand a reading text and make himself understood with almost no grammar, but with a rich vocabulary. If a student understands 98% of a text, the teacher may consider that the student has understood the main idea of the text and can guess the rest from context.

Ur considers teaching vocabulary more important than reading strategies for understanding a text and the best single measure of proficiency.

Teaching vocabulary does not mean only introducing new words, but also teaching students pronunciation and spelling, aspects of meaning (denotation, connotation, appropriateness, meaning relationships), word formation, the use of words different contexts, synonyms, antonyms, hyponyms.

In order to have a good control of the language, students have to know words used more frequently. Thus, the most common items have highest priority. It is vitally important to make sure that the commonest items are mastered and not to spend too much time and energy on the ones they are unlikely to encounter very much.

But beside that, they also have to know some lexical items called chunks and collocations. Memorizing chunks of language, idioms, phrases, proverbs provides the students with a readymade vocabulary of grammatical combinations that could be adapted to suit different situations. Ready made formulas are good for teachers. They help learners to learn proper usage. She adds that learning rhymes, songs and poems helps build vocabulary. By repeating rhymes or songs, children get a chance to be creative, play around with language and learn to enjoy it.

Penny Ur suggests also some other methods to be used, in particular when introducing new words: concise definition (as in a dictionary; often a superordinate with qualifications: for example, a cat is an animal which...); detailed description (of appearance, qualities . . .); examples (hyponyms); illustration (picture, object); demonstration (acting, mime); context (story or sentence in which the item occurs); synonyms; opposite(s) (antonyms); translation; associated ideas, collocations.

If Harmer considers very important accidental encounters with new words in the process of learning, on the contrary, Penny Ur thinks that this is not a very fruitful way of learning, because the students do not remember many of the words, which were not learnt deliberately. The mental lexicon has to be deliberately taught.

Teaching vocabulary is a long and complex process. It involves a lot of research and planning, because it does not mean only introducing new words, explaining their meaning and asking the students to learn it in order to improve their reading comprehension. Teaching vocabulary means introducing new words, but besides that it also means explaining word meaning, word formation, metaphor, collocations, spelling and pronunciation, style and register.

One of the most important elements in this long and difficult process is so-called "word consciousness".

Word consciousness is defined as the interest and desire of a student to learn new words and use them in reading and writing. It is the awareness and inquisitiveness of a student about new words. Creating interest or arousing word consciousness in a student is not an easy task. On the contrary it needs a lot of effort and time. It depends on many elements such as student's interests, needs, preferences, wishes, cultural and social background. Arising the word consciousness or if it is to use Harmer's expression, making students to "interact" with words means for teachers a good knowledge of their students. They have to remember that their students have different personalities, interests, skills and abilities. Some of the most important factors which have to be taken into consideration about when teaching vocabulary are the relevance of a word to student's immediate wants and interests, its impact student's 'affect' on the first encounters, and the number of opportunities to use it. Some of the students may be interested in learning new words about music or sport, for example, some others may not be interested in it. A method can be efficient in some cases, and inefficient some others. Again, a good knowledge of students (which is very difficult to achieve if we take into consideration their number in the classroom), their level, the social-cultural context, teacher's ability to tease the students are key factors when teaching vocabulary.

Bibliography

- Harmer, Jeremy (1991). The Practice of English Teaching. London: Longman, p.153-175
- Ur, Penny (1999). A Course in Language Teaching – Practice and Theory. Cambridge University Press, p.23-32
- www.english-for-students.com/fluency-and-accuracy.html, last visit, 22 of May 2011
- eltj.oxfordjournals.org/content/62/3/313.extract, last visit, 23 of May 2011

PROIECT DE ACTIVITATE INTEGRATĂ „ÎN LUMEA DINOZAURILOR”

Prof. învă. preșcolar Apalaghiei Cristina-Gabriela, GPP „Dumbrava Minunată” Alba Iulia

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR: Apalaghiei Cristina-Gabriela

An școlar 2018-2019

DATA: 03.04.2019

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: G.P.P. „DUMBRAVA MINUNATĂ” ALBA-IULIA

NIVELUL: I

GRUPA: MIJLOCIE, A „PITICILOR”

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR: Apalaghiei Cristina-Gabriela

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?”

TEMĂ SĂPTĂMÂNALĂ INDEPENDENTĂ: „În lumea dinozaurilor”

TEMA ZILEI: „În lumea dinozaurilor”

FORMA DE REALIZARE: Activitate integrată pe o zi

TIPUL DE ACTIVITATE: mixtă

FORME DE ORGANIZARE: frontal, pe grupuri, individual

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Verificarea și consolidarea cunoștințelor despre dinozauri și dezvoltarea exprimării orale corecte din punct de vedere fonetic, lexical, sintactic;
- Dezvoltarea capacității de a forma grupe de elemente după diferite criterii și de a efectua operații cu acestea, de a număra în limitele 1-5, apreciind cantitativ prin punerea în corespondență;
- Dezvoltarea priceperilor și a deprinderilor privind utilizarea diferitelor tehnici de lucru;
- Formarea deprinderii de a lucra individual, dar și în grup, atât la activitățile de joc cât și la cele experiențiale;

DOMENII DE DEZVOLTARE IMPLICATE:

- dezvoltarea fizică, a sănătății și igienei personale
- dezvoltarea socio-emoțională
- capacități și atitudini față de învățare
- dezvoltarea limbajului, a comunicării și a premiselor citirii și scrierii
- dezvoltarea cognitivă și cunoașterea lumii

Dimensiuni ale dezvoltării:

- Motricitate grosieră și motricitate fină în contexte de viață familiare
- Sănătate (nutriție, îngrijire, igienă personală) și practici privind securitatea personală
- Interacțiuni cu adulții și cu copiii de vârste apropiate
- Autocontrol și expresivitate emoțională
- Curiozitate, interes și inițiativă în învățare
- Finalizarea sarcinilor și a acțiunilor (persistență în activități)
- Activare și manifestare a potențialului creativ
- Ascultarea activă a mesajului pentru înțelegerea și receptarea lui (comunicare receptivă)
- Exprimarea orală a mesajului, a emoțiilor etc. (comunicare expresivă)
- Manifestarea unei atitudini pozitive față de limba română
- Relații, operații și deducții logice în mediul apropiat
- Cunoștințe și deprinderi elementare matematice pentru rezolvarea de probleme și cunoașterea mediului apropiat
- Caracteristici structurale și funcționale ale lumii înconjurătoare

I. ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP)

ÎNTÂLNIREA DE DIMINEAȚĂ: „Ce mi-a povestit Dino?”

RUTINE: Salutul, prezența, calendarul naturii, noutatea zilei

a) Deprinderi de igienă, disciplină, autoservire.

TRANZIȚIE: -Joc de atenție: - „*Unde s-a ascuns Dino?*”

-Joc de mișcare și cântec *”Hopa, hopa”*

II. JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI ALESE (ALA I)

Artă: „Dino” pictură pe figurine în formă de dinozauri;

Știință: „Lumini și umbre”- proiector- Lumea dispărută a dinozaurilor

Joc de masă- masa luminoasă: „Palmierii”- din forme geometrice;

TRANZIȚIE: Bat din palme clap, clap, clap/ Din picioare trap, trap, trap, trap

Ne-nvârtim, ne răsucim/ Și spre baie noi pornim!

III. ACTIVITĂȚI PE DOMENII EXPERIENȚIALE (ADE)

I. ACTIVITATE INTEGRATĂ (DȘ și DLC)- Activitate matematică și Educarea limbajului: „În lumea dinozaurilor”-concurs

II. DOS- PARADA DINOZAUROILOR- este a doua activitate pe domenii experiențiale, care aparține domeniului Om și societate și care constă în realizarea unor dinozauri din jumătăți de farfurii de carton- lipire/asamblare.

TRANZIȚIE: Recitativ ritmic: Un, doi, trei/ Un, doi, trei;

Fă ca mine dacă vrei;

IV. JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI LIBER ALESE (ALA II)

1. Acul și ața

2. Oul la concurs!

SCENARIUL ZILEI**- ACTIVITĂȚI DE DEZVOLTARE PERSONALĂ (ADP)**

Programul zilei începe cu **Întâlnirea de dimineață** „Ce mi-a povestit Dino? ”

Salutul pornește de la educatoare: **Dimineața a sosit...**

Prezența: După ce ne-am adunat/ Și frumos ne-am salutat/ Colegii ne-am întâlnit/ Cine oare n-a venit?”

Calendarul naturii: Se discută despre cum este vremea în această zi, se va preciza ziua, luna, anotimpul și anul în care ne aflăm.

Noutatea zilei: Deoarece săptămâna aceasta vorbim despre dinozauri în cadrul unui proiect săptămânal, Dino, a venit la noi în grupă ca să-l ajutăm să afle unde sunt prietenii lui, deoarece a aflat că piticii știu foarte multe lucruri despre dinozauri. Ne va recompensa pentru că am fost ajutoarele lui cu stimulente surpriză (oua Kinder cu surprize).

Activitatea de grup: Dacă vreau să cresc voinic/ Fac gimnastică de mic/ Merg în pas alergător/ Sar apoi într-un picior/ Mă opresc, respir ușor/ Toată lumea e a mea/ Când mă las jos la podea/ Asta-i doar un început,/ Ia priviți cât am crescut!

Împărtășirea cu ceilalți: Discuții despre tema săptămânii „În lumea dinozaurilor!”

Formarea echipelor prin metoda Mâna oarbă: (Dinozaurii roșii - Știință, Dinozaurii galbeni -Artă și Dinozaurii albaștri- Joc de masă- masa luminoasă)

Tranziție: „Bat din palme clap, clap, clap

Din picioare trap, trap, trap, trap

Ne-nvârtim, ne răsucim

Și spre centre noi pornim.”

II.PROIECT ACTIVITATE JOCURI ȘI ACTIVITĂȚI ALESE (ALA I)

DATA: 03.04.2019

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: G.P.P. „DUMBRAVA MINUNATĂ” ALBA-IULIA

NIVELUL: I

GRUPA: MIJLOCIE A „PITICILOR”

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR: Apalaghiei Cristina-Gabriela

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?”

TEMĂ SĂPTĂMÂNALĂ INDEPENDENTĂ: „În lumea dinozaurilor”

TEMA ZILEI: „În lumea dinozaurilor”

TIPUL DE ACTIVITATE: Jocuri și activități la alegere

FORME DE ORGANIZARE: pe grupuri

• **SCOPUL ACTIVITĂȚII:** Verificarea și consolidarea cunoștințelor copiilor, referitoare la dinozauri;

Comportamente vizate:

O1: Să utilizeze corect materialele puse la dispoziție;

O2: Să picteze formele de dinozauri;

O3: Să asocieze umbra corespunzătoare fiecărui dinozaur;

O4: Să denumească dinozaurii;

O5: Să recunoască formele geometrice;

O5: Să construiască dinozauri din figuri geometrice;

Artă: „Dinozaurii galbeni”- Preșcolarii trebuie să picteze formele de dinozauri;

Știință: „Dinozaurii roșii”- „Lumea dispărută a dinozaurilor”- poveste creată de către copii cu ajutorul imaginilor cu dinozauri, vulcani, palmieri;

Joc de masă- masa luminoasă: „Dinozaurii albaștri”- Preșcolarii sunt rugați să realizeze dinozauri din figuri geometrice. Trebuie să respecte sarcina de lucru din imaginea atașată lângă masă.

STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee: conversația, explicația, exercițiul.

Mijloace didactice: masa luminoasă, aparat video-proiector, forme de dinozauri din aluat sarat, acuarele, pensule, figuri geometrice, farfurii și tăvi, recompense.

BIBLIOGRAFIE

- ***, (2009), *Curriculum pentru învățământul preșcolar*, Editura DPH, București
- ***, (2010), *Aplicații ale noului curriculum pentru învățământul preșcolar*, Editura Didactica Publishing House, București;

Scenariu didactic ALA1

nr. crt.	Evenimentul didactic	ob. op.	Conținutul științific	Strategii didactice	Evaluare
1.	Organizarea activității		Se aerisește sala de grupă. Se amenajează spațiul educațional. Se pregătesc materialele didactice necesare.		

2.	Captarea atenției		Dino ne anunță sarcinile de la sectoare, care vor fi apoi explicate de către educatoare. Copiii se împart pe sectoare în funcție de simbolul echipei din care fac parte.		
3.	Introducerea în activitate	O1	Se realizează intuirea materialelor de la cele trei centre de interes: Artă, Joc de masă și Știință.	- Conversația	-frontal
4.	Anunțarea temei		Se anunță temele de la cele trei centre de interes: Artă: „Dinozaurii galbeni”; Joc de masă: „Dinozaurii albaștri” și Știință: „Dinozaurii roșii”	- Conversația; -Explicația.	
5.	Desfășurarea activității	O2 O3 O4	Sunt solicitați copiii să-și aleagă centrul la care preferă să lucreze, apoi se va prezenta modul de realizare a fiecărei teme: JOC DE MASĂ: copiii vor realiza din figuri geometrice, dinozauri; Știință:- copiii vor crea povești cu ajutorul foilor transparente imprimate cu dinozauri si figurine de dinozauri; Artă:- copiii vor picta cu ajutorul dopurilor de plută dinozaurii din aluat sărat. Se supraveghează atent activitatea copiilor în cadrul celor trei centre de interes, se dau indicații și sugestii, precum și ajutor acolo unde este nevoie. Copiii pot schimba centrul ales inițial dacă au reușit să realizeze sarcina cerută.	-exercițiul;	Frontal Individual Pe grupe
6.	Analiza		Fiecare copil va trece pe	-turul	Pe grupe

	produselor activității		la celelalte două centre pentru a observa și aprecia lucrările executate de aceștia. Copiii apreciază modul în care a fost realizată tema: calitatea lucrării, respectarea temei.	galeriei;	
7.	Încheierea activității		Se fac aprecieri generale și individuale. Lucrările sunt așezate la expoziție.	- conversația.	Frontal

I. PROIECT ACTIVITATE INTEGRATĂ (DȘ și DLC)

DATA: 03.04.2019

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: G.P.P. „DUMBRAVA MINUNATĂ” ALBA-IULIA

NIVELUL: I

GRUPA: MIJLOCIE A „PITICILOR”

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR: Apalaghiei Cristina-Gabriela

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: „Cum este, a fost și va fi aici pe Pământ?”

TEMĂ SĂPTĂMÂNALĂ INDEPENDENTĂ: „În lumea dinozaurilor”

TEMA ZILEI: „În lumea dinozaurilor”

TIPUL DE ACTIVITATE: ACTIVITATE INTEGRATĂ „Povestea lui Dino” (DȘ și DLC)- Activitate matematică: – joc didactic și Educarea limbajului

FORME DE ORGANIZARE: frontal, pe grupuri

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Dezvoltarea capacității de a forma grupe de elemente după diferite criterii și de a efectua operații cu acestea, de a număra în limitele 1-5, apreciind cantitativ prin punerea în corespondență;
- Verificarea și consolidarea cunoștințelor copiilor, referitoare la despărțirea în silabe, la formularea de propoziții și la sunetele cu care încep anumite cuvinte;

Comportamente vizate:

- O1: Să respecte regulile și sarcinile concursului;
- O2: Să răspundă corect întrebărilor;
- O3: Să realizeze corect corespondența cantitate- număr;
- O4: Să despartă corect în silabe
- O5: Să utilizeze corect pluralul cuvintelor;
- O6: Să formeze grupe respectând criteriul dat;
- O7: Să ordoneze crescător de la mic la mare;
- O8: Să formuleze propoziții după anumite cerințe.

SARCINA DIDACTICĂ (DȘ+DLC):

- Grupa este împărțită în 3 echipe conform simbolului ales la Întâlnirea de dimineață (Dinozaurii galbeni, Dinozaurii roșii și Dinozaurii albaștri).
- Educatoarea numește pe rând câte un copil de la fiecare echipă, care vine în față și rezolvă câte o sarcină adusă de Dino.

Copiii trebuie să o ajute pe mama lui Dino să-l găsească deoarece a plecat ca să-și găsească noi prieteni și nu știe unde s-a dus. Preșcolarii au de rezolvat sarcini diverse, ei vor recunoaște și vor denumi dinozaurii, îi vor număra, vor realiza corespondența număr- cantitate; vor

descoperi imaginile de pe jetoane, le vor despărți în silabe, să ordoneze crescător dinozaurii de la mic la mare.

REGULILE JOCULUI

- c) Fiecare răspuns corect este recompensat cu o bulină roșie pe tabloul echipei;
- d) Copilul care nu va reuși să rezolve sarcina va fi ajutat de un coleg din echipa sa;
- e) Echipei care nu rezolvă sarcina, nu i se va acorda bulina;

ELEMENTE DE JOC

- Mișcarea, aplauzele, mânuirea materialului, surpriza, numirea copilului pentru a da răspuns, stabilirea feedback-ului prin aprecierea permanentă a rezultatelor prin acordarea de buline roșii.

STRATEGII DIDACTICE

Metode și procedee: conversația, explicația, demonstrația, jocul, munca pe grupe, metoda Cubului, problematizarea, metoda Turul galeriei, metoda Mâna oarbă.

Mijloace didactice: simboluri pentru echipe (dinozauri roșii, albaștri și galbeni), cănițe, planșe, jetoane, covorașul povestitor, pliculețe, tabloul echipelor, buline roșii, cifre, plicuri, recompense.

Am creat o poveste pentru copii din grupă.

Povestea lui Dino

A fost o dată un dinozaur verde cu coada solzoasă și labele uriașe. Dacă nu ar fi fost un dinozaur zâmbitor și prietenos ai fi putut foarte ușor să te sperii de el. Dino, căci așa îl chema, era însă cel mai bun dinozaur din lume și nu ar fi făcut vreodată rău nimănui.

Dinozaurul nostru a ieșit într-o bună zi dintr-un ou de crocobaur și s-a trezit pe o câmpie plină cu flori. A alergat după niște fluturi, printre palmieri să-și caute mama care nu era lângă el când a ieșit din ou. Oare unde poate fi? Mă puteți ajuta copii? Veniți cu mine? Am auzit eu că mamele merg să caute mâncare pentru copilași. Dar de ce durează atâta și nu se mai întoarce? O să alerg să o caut să ne întâlnim mai repede. Pe drum cum mergea el agale, văzu printre palmieri un Tirez și îl întrebă:

- Doamnă Tirez, mă poți ajuta să o găsesc pe mama mea?
- Nu pot că am treabă. Trebuie să pregătesc ouăle pentru clocit. Dar dacă mă ajuți să termin mai repede îți voi spune.
- Sigur că da. Ce trebuie să fac?
- Fiecare cuib are o cifră și trebuie să pui atâtea ouă cât arată cifra. Crezi că te poți descurca?
- Bineînțeles pentru că mă ajută copiii.
- Văd că ați reușit să rezolvați sarcina. Acum pot să-ți spun. Am auzit că mama ta s-a dus la cascadă. Dacă te vei grăbi poate o ajungi.

Și Dino a plecat grăbit spunând în fugă: mulțumesc. Dar cum era grăbit se mai lovi de câte un palmier însă nu lua seama că s-a lovit și mergea mai departe să o caute pe mama lui. Se apropie de cascadă, se uita în stânga, se uita în dreapta, se uita înainte și n-o văzu pe mama lui. Unde să fie? Doamna Tirez a zis că aici trebuie să fie. Și cum se plimba el pe lângă cascadă se întâlni cu doamna Stegozaurus și o întrebă:

- Doamnă Stegozaurus, nu ai văzut-o pe mama mea? Am auzit că a venit aici și nu o găsesc.
- A fost pe aici dar a plecat.
- Unde a plecat? Poți să-mi spui, te rog frumos?
- Ți-aș spune dar nu am timp acum că trebuie să mergem să ne spălăm și tot încerc să-mi aliniez pușorii în ordine crescătoare de la mic la mare și nu stau frumos la rând că tot fug.
- Dacă te ajut, a spus Dino, îmi spui unde e mama mea?
- Da.
- Copii mă ajutați și de data aceasta?

- Acum că m-ai ajutat să-i aliniez frumos pot să-ți spun că mama ta a plecat înspre vulcan.
- Bine. Am plecat.
- Și mergând el spre vulcan se tot gândea: „Oare vulcanii sunt periculoși? Am auzit eu că unii mai aruncă foc dar știu că și focul ajută că dă căldură și când e frig ce bine e să stai la căldură. Asta mă face să-mi aduc aminte ce cald îmi era în brațele mamei. Abia aștept să o întâlnesc.”
- Și tot căzând el pe gânduri iaca ajunse și la vulcan. Aoleu vulcanul acesta e mare. Să fii urcat mama acolo sus? Nu-și termină bine gândurile că apare un triceratops care-l întreabă:
- Tu ce culoare ai?
- Eu sunt un dinozaur verde și mă cheamă Dino. Dar de ce mă întrebi?
- Trebuie să pregătesc mâncarea pentru copilași și să-i așez pe fiecare la masa potrivită și nu reușesc că am 3 măsuțe una roșie, una galbenă și una albastră.
- Să-mi fie cu iertare dacă eu nu stau la masă. Eu o caut pe mama mea. Să știți că copiii au învățat culorile și vă pot ajuta ei. Eu vreau doar să-mi spuneți unde e mama mea dacă a fost pe aici.
- Bine. Dacă reușești să-i așezi pe fiecare la masa potrivită, să le dau de mâncare o să îți spun unde e.
- Copii haideți repede să mă ajutați.
- Foarte frumos sunt așezați. Îmi pare rău că nu ți-ai găsit mama dar ea a trecut mai devreme pe aici și s-a dus la peșteră.
- Bine. Mulțumesc.
- „Ce bine că peștera nu e prea departe. Dar acolo nu e întuneric? Sper că mama nu a intrat acolo.”
- Cioc, cioc... E cineva aici?
- Da, eu sunt Doamna Iguanodon. Cine mă deranjează?
- Eu sunt Dino și o caut pe mama mea. Am auzit că a venit aici.
- Aici sunt doar eu cu puiul meu pe care îl învăț să vorbească deoarece atunci când spune un cuvânt el face pauze după fiecare deschizătură de gură și spune: ma-ma.
- Să nu vă supărați pe el doamnă Iguanodon deoarece acestea sunt silabe așa mi-au spus copiii de la grădiniță și se pot număra. Uite ma-ma are 2 silabe și copiii îți pot spune și alte cuvinte câte silabe au. Haideți copii îi arătați doamnei Iguanodon cum despărțiți voi în silabe: palmier, cascadă și vulcan!
- Bine mă bucur că v-am întâlnit. Dacă o cauți pe mama ta du-te mai bine pe munte că acolo este doamna Pterodactyl și ea cum poate zbura o poate vedea mai bine să te ducă la ea.
- Mulțumesc. La revedere.
- Of ce greu e să urci. Am obosit de atâta drum.
- Doamnă Pterodactyl, te rog ajută-mă să o găsesc pe mama mea.
- Dar mă rog frumos, de ce te-aș ajuta?
- Dumneata poți zbura și poți vedea mai multe. Eu nu pot să văd decât o cascadă dumneata poți vedea mai multe de sus. Și copiii pot număra și să spună dacă e una sau mai multe. Vrei să vezi?
- Da. Dacă ei se descură o să zbor să o caut pe mama ta.
- Haideți copii să-i arătăm cum spuneți voi mai multi/ multe dacă eu spun un palmier? Dar dacă spun un munte voi cum spuneți? Și vă mai spun un cuvânt: eu spun un vulcan voi cum spuneți?
- Ei bine m-ați convins. O să zbor să o caut și să o aduc.
- Abia aștept.
- Și nu a durat mult că doamna Pterodactyl a și găsit-o pe mama lui Dino și a adus-o la el. S-au bucurat tare mult când s-au văzut și s-au îmbrățișat iar Dino i-a povestit toate peripețiile prin care a trecut și cum l-au ajutat copiii să o găsească.
- Vă mulțumesc copii pentru ajutor.

BIBLIOGRAFIE

- ***, (2009), *Curriculum pentru învățământul preșcolar*, Editura DPH, București
- ***, (1998), *Jocuri didactice matematice pentru grădiniță*, Editura V&I Integral, București;
- ***, (2010), *Aplicații ale noului curriculum pentru învățământul preșcolar*, Editura Didactica Publishing House, București;
- Silvia Breben, Elena Gongea, Georgeta Ruiiu, Mihaela Fulga, *Metode interactive de grup-ghid metodic*, Ed Arves;

ADE: DȘ+DLC (activitate integrată) „Povestea lui Dino”

Evenimentul didactic	Conținutul instructiv-educativ al activității	Strategii didactice/ forme de organizare	Evaluarea
1.Moment organizatoric	Asigurarea condițiilor necesare bunei desfășurări a activității: aerisirea sălii de grupă, așezarea scăunelilor, pregătirea materialului didactic, intrarea copiilor în sala de grupă și așezarea acestora în cerc.	Conversația Frontal	Orală
2.Captarea atenției	Dino a venit la noi în grupă să-l ajutăm să o găsească pe mama lui deoarece a plecat și vrea să afle cine e familia lui și a aflat că piticii știu foarte multe despre dinozauri. El ne aduce mai multe plicuri în care avem de realizat mai multe sarcini ce dovedesc faptul că am învățat despre dinozauri, iar la final ne va răsplăti.	Conversația Explicația Observația Frontal	Observarea sistematică a comportamentului copiilor Frontală

	Reactualizarea cunoștințelor s-a realizat în cadrul „Întâlnirii de dimineață”.		
3.Enunțarea scopului și a obiectivelor	Preșcolarii au de rezolvat sarcini diverse, ei vor recunoaște și vor denumi dinozaurii, îi vor număra, vor realiza corespondența număr- cantitate; vor descoperi cuvintele de pe jetoane, vor despărți în silabe, vor alcătui propoziții după anumite cerințe.	Conversația Explicația	Ascultă cu atenție tema și explicațiile
4.Dirijarea învățării	Explicarea sarcinilor și a regulilor jocului: Grupa este împărțită în 3 echipe, conform simbolului ales la Întâlnirea de dimineață (Dinozaurii galbeni, Dinozaurii roșii și Dinozaurii albaștri). Educatoarea spune povestea lui Dino care merge în căutarea mamei și când se întâlnește în cale cu un personaj care ar putea să-i dea informații, numește pe rând câte un copil din fiecare echipă care vine în față și rezolvă o sarcină primită în cadrul diverselor probe de la personajele respective. Probele vor fi descoperite pe parcursul derulării poveștii. Le sunt explicate copiilor regulile jocului: Dacă rezolvă corect sarcina, echipa primește o bulină roșie pe Panoul echipelor, iar dacă are nevoie primește ajutor de la un coechipier. Echipei care nu rezolvă corect sarcina, nu i se va acorda bulina roșie. Concursul începe cu jocul de probă. Ca să putem începe povestea voi trebuie să numărați de la unu la cinci. Vor veni pe rând 3 copii care vor număra. Dacă au numărat corect începem povestea. Povestea lui Dino	Explicația Exercițiul Conversația Exercițiul Jetoane Buline Exercițiul Pe echipe Individual Coșuleț cuiburi biluțe Buline Exercițiul pe echipe individual jetoane	Atenția cu care ascultă explicațiile Raportează corect cantitatea la cifră Aliniaza corect elementele în ordine crescătoare Grupează după culoare Apreciez modul de despărțire în silabe Apreciez formularea corectă a pluralului
5.Obținerea performanței	Ce cine a venit în vizită la noi? Cu cine s-a întâlnit Dino pe drum? Ce a văzut Dino în drumul lui?	Conversația	Aprecieri verbale
6.Evaluarea performanțelor	Pentru că jocul s-a terminat, numărăm bulinele și desemnăm echipa câștigătoare a concursului.	Conversația	Aprecieri verbale
7.Încheierea activității	Se fac aprecieri globale și individuale asupra modului în care au răspuns copiii, iar Dino este foarte bucuroasă că a fost	Conversația Recompense Aplauze	Aprecieri verbale asupra

	ajutat. Se face tranziția către următoarea activitate prin recitativul ritmic: Un, doi, trei/ Un, doi, trei; Fă ca mine dacă vrei;		comportamentului copiilor, răspunsurilor date
--	--	--	---

PROIECT ACTIVITATE DOMENIU OM ȘI SOCIETATE (DOS)**DATA:** 03.04.2019**UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT:** G.P.P. „DUMBRAVA MINUNATĂ” ALBA-IULIA**NIVELUL:** I**GRUPA:** MIJLOCIE A „PITICILOR”**PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR:** Apalaghiei Cristina-Gabriela**TEMA ANUALĂ DE STUDIU:** “Cum este, a fost și va fi aici pe Pamant?”**TEMĂ SĂPTĂMÂNALĂ INDEPENDENTĂ:** „În lumea dinozaurilor”**TEMA ZILEI:** „În lumea dinozaurilor”**TIPUL DE ACTIVITATE:** activitate practică**FORME DE ORGANIZARE:** individual

- **SCOPUL ACTIVITĂȚII:** Dezvoltarea priceperilor și a deprinderilor privind utilizarea diferitelor tehnici de lucru;

- **Comportamente vizate:**

O1: Să intuiască materialele puse la dispoziție pentru realizarea lucrării;

O2: Să respecte etapele de lucru în realizarea produsului finit;

O3: Să utilizeze corect instrumentele și materialele specifice realizării unei activități practice;

O4: Să voteze lucrarea preferată, respectând metoda Turul galeriei.

STRATEGII DIDACTICE**Metode și procedee:** conversația, explicația, exercițiul, observația, demonstrația.**Mijloace didactice:** lipici, farfurii de carton reciclate, coli cu imagini reprezentând dinozauri, carton colorat, recompense.**BIBLIOGRAFIE**

- ***(2009), *Curriculum pentru învățământul preșcolar*, Editura DPH, București
- http://www.aippimm.ro/articol/info_util/resurse_umane_nomenclator_caen/formulare_1415.

SCENARIU DIDACTIC ADE: DOS “Parada dinozaurilor”

Evenimentul didactic	Conținutul științific	Strategii didactice/ forme de organizare	Evaluarea
1.Moment organizatoric	Se asigură condițiile organizatorice și psihopedagogice necesare desfășurării optime a activității: a) Aerisirea sălii de grupă b) Aranjarea mobilierului	Exercițiul organizatoric Conversația	

	c) Pregătirea materialelor didactice necesare		
2.Captarea atenției	Dino dorește să îi recompenseze pe copii pentru că s-au descurcat la activitățile precedente, astfel le-a adus carton și diverse materiale pe care ei vor trebui să le transforme în diferite siluete ale unor coifuri în formă de dinozauri cu care apoi se vor juca.	Conversația	Observare curentă
3.Anunțarea temei și comunicarea obiectivelor	Se prezintă copiilor tema ce va fi realizată: „Parada dinozaurilor”- colaj, ei sunt solicitați să folosească materialele de pe măsuțe în realizarea sarcinii. Trebuie să lipească pe carton materialele, apoi să le asambleze în așa fel încât să redea un dinozaur.	Explicația Expunerea	
4.Dirijarea învățării	Copiii se vor așeza la măsuțe, vor pune materialele puse la dispoziția fiecărui copil. Se prezintă modelul de lucru un dinozaur. Înainte de începerea lucrului se vor realiza exerciții pentru încălzirea mușchilor mici ai mâinilor: morișca, căsuța, plouă, picură etc. Preșcolarii sunt invitați la lucru, educatoarea îi va sprijini pe cei care au nevoie și oferă explicații suplimentare atunci când este cazul.	Conversația Individual Observația Explicația Demonstrația Exercițiul Diferite materiale	Aprecieri colective și individuale Observare a modului în care preșcolarii lucrează
5.Obținerea performanței	După finalizarea lucrărilor preșcolarii își vor pune lucrarea realizată de ei și vor face Turul galeriei, fiind votată cea mai frumoasă lucrare de către colegi.	Conversația Observația Turul galeriei Pe grupe, individual	Aprecieri verbale
6.Asigurarea retenției și a transferului	Se fac aprecieri generale și individuale cu privire la modul de desfășurare al activității, Dino îi aplaudă și este încântat de lucrările realizate de pitici.	Conversația Frontal	
7.Încheierea	Copiii sunt recompensați pentru	Conversația	Aprecieri

activității	efortul depus cu oua de ciocolată și jeleuri dinozauri aduși de Dino în cutărul cu surprize.	Recompense	verbale
-------------	--	------------	---------

II. PROIECT ACTIVITATE ALA II

DATA: 03.04.2019

UNITATEA DE ÎNVĂȚĂMÂNT: G.P.P. „DUMBRAVA MINUNATĂ” ALBA-IULIA
NIVELUL: II

GRUPA: Mijlocie A „PITICILOR”

PROFESOR ÎNVĂȚĂMÂNT PREȘCOLAR: Apalaghiei Cristina-Gabriela

TEMA ANUALĂ DE STUDIU: “Cum este, a fost și va fi aici pe Pamant?”

TEMĂ SĂPTĂMÂNALĂ INDEPENDENTĂ: „În lumea dinozaurilor”

TEMA ZILEI: „În lumea dinozaurilor”

SUBIECTUL: 1. *Acul și ața*

2. *Oul la concurs!*

TIPUL DE ACTIVITATE: recreativ

MIJLOC DE REALIZARE: joc cu text și cânt, joc de mișcare

FORMAȚIE DE LUCRU: cerc, în echipe.

SCOPUL ACTIVITĂȚII:

- Relaxarea copiilor după efortul depus la activitățile de peste zi;
- **Comportamente vizate:**
- O1- să reproducă corect melodia cântecului;
- O2- să execute mișcările sugerate de text;
- O3- să se raporteze corect la conducătorul grupului;
- O4- să alerge cu oul în lingură fără a-l scăpa;
- O5- să respecte regulile jocului;
- O6- să manifeste interes pentru activitate.

METODE ȘI PROCEDEE: explicația, demonstrația, exercițiul, aprecierea verbală.

ELEMENTE DE JOC:

- Aplauzele;
- Mișcarea.

MATERIAL DIDACTIC: linguri, ouă.

DURATA: 30 minute

DESĂȘURAREA ACTIVITĂȚII ALA II

nr. crt.	Evenimentul didactic	ob. op.	Conținutul științific	Strategii didactice	Evaluare
1.	Organizarea activității		Se aerisește sala de grupă. Se amenajează spațiul educațional. Se pregătesc materialele didactice necesare.		

2.	Anunțarea temei		Se va face în mod direct: Astăzi vom juca jocurile: <i>Acul și ața</i> și <i>Oul la concurs!</i>	Explicația;	Frontal
3.	Explicarea jocului 1		Copiii sunt dispuși în formație de cerc. În mijlocul cercului, se alege un conducător de grup, „acul” și încă 3-4 copii, „ața”. În timp ce se cântă melodia „acul” urmat de „ața” iese și intră prin cerc, șerpuind printre copii. Dacă în timpul jocului unul dintre copii greșeste locul de ieșire sau de intrare în cerc a acului, grupul de copii este înlocuit cu alt „ac” și „ața”. Jocul se reia de fiecare dată cu alți copii.	Explicația	Frontal
4.	Jocul de probă	O1 O2	Solicit un grup de copii să desfășoare jocul de probă.	Exercițiul Demonstrația	Frontal Individual
5.	Desfășurarea jocului	O1 O2 O3 O5 O6	Jocul se va desfășura conform explicațiilor.	Exercițiul Aprecieră verbală	Frontal Individual
6.	Complicarea jocului		Se mărește numărul copiilor care reprezintă „ața”.	Exercițiul Aprecieră verbală	
7.	Explicarea jocului 2 Jocul de probă	O4	Copiii sunt grupați în două echipe. Primii doi copii din fiecare echipă au în mână câte o lingură cu un ou în ea. La comandă cei doi copii trebuie să pornească mergând sau alergând cu lingura în mână. Copilul care scapă oul din lingură iese din joc. Este declarată câștigătoare echipa care a rămas cu cei mai mulți copii. Solicit 2 copii să desfășoare jocul de probă.	Explicația Demonstrația	
8.	Desfășurarea jocului.	O4 O5 O6	Jocul se desfășoară conform explicațiilor.	Exercițiul Aprecieră verbală	Frontal Individual Pe echipe
9.	Încheierea activității		Apreciez activitatea copiilor din întreaga zi.	Aprecieră verbală	Frontal

NE DISTRĂM ȘI ÎNVĂȚĂM!

Prof. Bota Delia Mariana, prof. Bălăneanu Monica, G.P.P.Step by Step nr.12 Alba Iulia

Motto: „Ce aud, uit,
Ce văd, îmi amintesc,
Ce fac, înțeleg.”
Confucius

Explorarea presupune încercările și tentativele copilului de a cunoaște și de a descoperi lucruri noi. Este una din acțiunile fundamentale ale dezvoltării copilului. Ea permite investigarea lumii înconjurătoare și stimulează motivația de a cunoaște, oferind bazele dezvoltării potențialului psihofizic și aptitudinal al copilului.

Experimentele interactive variate vor crea contextul în care va fi posibilă explorarea unor situații noi și de a pune întrebări. De fapt, principiul este de a învăța într-o manieră distractivă.

Experimentul este o metodă de dobândire a cunoștințelor și de formare a priceperilor și a deprinderilor de muncă intelectuală și practică ce permite o intensă antrenare a preșcolarilor și o participare deosebit de activă a acestora în procesul instructiv-educativ și are un caracter accentuat aplicativ, cu o pondere deosebită în formarea deprinderilor practice ale copiilor.

Copiii grupei „Licurici” echipați cu halate și bonete au intrat în lumea magică a experimentelor devenind „Micii cercetători”. Copiii sunt fascinați de diversele fenomene ale naturii, motiv pentru care transpunerea unui astfel de fenomen poate fi considerat un adevărat spectacol pentru cei mici. În continuare, vom prezenta câteva experimente realizate cu copiii care i-au impresionat foarte mult:

„VULCANUL”

Scopul: Stimularea interesului copiilor de a învăța jucându-se. Implicarea activă a copiilor în realizarea unor experimente și înțelegerea modului în care se produc ele. Familiarizarea copiilor cu deprinderi de activitate practică prin realizarea și participarea directă la efectuarea experimentelor.

Materiale: recipiente de sticlă, bicarbonat de sodiu, oțet, colorant roșu, pâlnie.

Descriere: Se amestecă oțetul cu colorantul roșu care se toarnă printr-o pâlnie în recipientul cu bicarbonat și astfel se obține lava. Rezultatul... distracție maximă.

REFLECȚII ALE COPIILOR:

Edi: Uite cum iese lava!

Filip: Acesta este chiar un vulcan!

Andrei: Mama mia!

Cosmin: E periculos?

Sofia: Și eu vreau să fac un vulcan acasă!

„PLOAIA”

Scopul: Stimularea curiozității privind explicarea și înțelegerea lumii înconjurătoare. Dezvoltarea capacității de cunoaștere, precum și stimularea interesului pentru investigarea acestuia.

Materiale: Pahare de plastic, nori din vată, pensule, apă, tempera albastră.

Descriere: Norii din vată se așază deasupra paharului de plastic iar cu pensula îmbibată în apă și tempera albastră se pun picături pe vată urmând ca aceștia să treacă prin nori căzând sub forma picăturilor de ploaie în pahar.

„MASA LUMINOASĂ” este un mijloc didactic și terapeutic atractiv, foarte agreat de copii, datorită efectelor conferite de lumină și căldură. Experimentele la masa luminoasă dezvoltă copiilor:

- CREATIVITATEA

Desen liber pe hârtie, conturarea unor materiale din natură.

Compoziții cu diferite materiale - frunze, castane, faină, mălai, griș.

- COORDONAREA OCULO-MOTORIE, DEZVOLTAREA ABILITĂȚILOR PENTRU SCRIS ȘI CITIT

Reproducerea unor desene și semne grafice prin suprapunere sau simetrie.

- FORMAREA REPREZENTĂRIILOR MATEMATICE

Construirea de mulțimi, serieri, trieri, jocuri cu figuri geometrice, scara numerică.

- DEZVOLTAREA SIMȚULUI CROMATIC

Crearea de spații plastice utilizând materiale colorate: buline, forme geometrice, imagini.

OBSERVĂM SEMINTELE DIN LEGUME

Înțelegerea treptată, pe baza cunoștințelor transmise de educatoare, a fenomenelor naturii, a interdependenței dintre ele, a cauzelor care le-au provocat, contribuie din plin la însușirea de către copii a unor elemente științifice despre natură.

BRAINSTORMING:

„Cum te-ai simțit când ai participat la experimente?”

Luca: Bucuros!

Edi: Fericit!

Filip: Curios!

Patric: Magician!

Ema: Happy!

Ianis: Cercetător!

Concluzii:

Experimentul dezvoltă spiritul de observație, curiozitatea, dorința de a cunoaște care sunt doar câteva dintre condițiile care stau la baza învățării prin descoperire. Experimentul poate crea stări emoționale puternice, îi poate determina pe copii să-și folosească experiențele dobândite în urma realizării experimentelor și în activități ulterioare.

Prin folosirea experimentului învățarea devine mai temeinică, copilul participă activ la învățare, observă, formulează întrebări, găsește singur unele răspunsuri, își dezvoltă gândirea logică, imaginația, creativitatea.

Bibliografie:

- *Curriculum pentru educația timpurie*, MEN, 2019
- *Suport pentru explicitarea și înțelegerea unor concepte și instrumente cu care operează curriculumul pentru educația timpurie*, 2019
- Carla Nieto Martinez, *Experimente amuzante pentru copii*, Flamingo, 2015